

Linnéuniversitetet

Examensarbete 15 hp – kandidatnivå
Medie- och kommunikationsvetenskap

”Dead. He is dead. God blesses America.”

*Den amerikanska pressens gestaltning av kriget
mot terrorism kring Usama bin Ladins död*

Carl Adrian
Jonas R. Holm

Reklam, grafisk design och
visuell kommunikation 180 hp
Vårterminen 2013

Handledare: Tobias Bromander

Abstract

Authors: Carl Adrian & Jonas R. Holm

Title: “Dead. He is Dead. God blesses America” – Framing of the War on Terror in the American press surrounding the death of Osama bin Laden

Level: BA Thesis in Media and Communication Studies

Location: Linnaeus University

Language: Swedish

Number of pages: 67

ABSTRACT: Almost 10 years after the attack on World Trade Center Sept. 11 2001, Osama bin Laden was shot and killed on May 2 2011 in Pakistan. How was this event framed by the media with regards to the global war on terror? This study compares two different American newspapers – the New York Times and the New York Daily News – and how they framed the war on terrorism in the Middle East from May 2 to May 15 2011. By analyzing the framing in a perspective of the four functions of framing theory: define problems, diagnose causes, make moral judgments and suggest remedies, we found considerable differences in each papers frames. Through a qualitative text analysis of the opinion pages in these two newspapers, using three themes as a base, we found a number of differences. While the New York Times contained a form of open discussion about problems and remedies, New York Daily News takes an emotional and moral approach. These differences in content may affect the opinions of the readers. We speculate that the more open and suggestive nature of the New York Times, also opens the minds of the readers enabling them to form opinions in a liberated sense. Thus the more closed, emotional and moral nature of the New York Daily News may have greater impact on an individual’s ability to form its own opinions and moral values.

Keywords: *Osama bin Laden, New York Times, New York Daily News, framing, war on terrorism,*

Innehåll

1. Inledning, syfte & frågeställning	6
1.1 Inledning	6
1.2 Problemformulering	7
1.3 Syfte & frågeställningar	8
2. Metod & tillvägagångssätt	9
2.1 Metodval	9
2.1.1 Vetenskapliga ansatser & metoder	9
2.1.2 Systematisering av analys	11
<i>Modell 2.1: Analysschema</i>	12
2.2 Urval	13
<i>Tabell 2.1: Urval av tidningar, antal artiklar och söktermer</i>	13
<i>Tabell 2.2: Spridning av analyserade artiklar 2-15 maj 2011</i>	15
3. Tidigare forskning & relevant teori	17
3.1 Tidigare forskning	17
3.2 Dagordningsteorin	18
3.2.1 Dagordningsteorins första nivå	18
<i>Modell 3.1: Dagordningsteorins nivåer</i>	18
3.2.2 Framing – gestaltningsteorin	19
3.3 Språkets uppbyggnad och betydelse	21
3.3.1 Lingvistik	21
3.3.2 Retorik	22
4. Gestaltningen i New York Times	24
<i>Modell 4.1: Analysschema – Gestaltningen i New York Times</i>	24

4.1 Definition av problem & orsak _____	25
4.1.1 Usama bin Ladin & terrorismen _____	25
4.1.2 USA & Obama-administrationen _____	28
4.1.3 Politiska förhållanden i Mellanöstern _____	31
4.1.4 Sammanfattning _____	32
4.2 Moraliska omdömen & möjliga lösningar _____	33
4.2.1 Usama bin Ladin & terrorismen _____	33
4.2.2 USA & Obama-administrationen _____	34
4.2.3 Politiska förhållanden i Mellanöstern _____	36
5. Gestaltningen i New York Daily News _____	39
<i>Modell 5.1: Analysschema – Gestaltningen i New York Daily News</i> _____	39
5.1 Definition av problem & orsak _____	40
5.1.1 Usama bin Ladin & terrorismen _____	40
5.1.2 USA & Obama-administrationen _____	43
5.1.3 Politiska förhållanden i Mellanöstern _____	45
5.2 Moraliska omdömen & möjliga lösningar _____	45
5.2.1 Usama bin Ladin & terrorismen _____	45
5.2.2 USA & Obama-administrationen _____	48
5.2.3 Politiska förhållanden i Mellanöstern _____	51
6. Jämförelsen av New York Times & New York Daily News _____	53
<i>Modell 6.1: Sammanställning av resultat från resp. analys</i> _____	53
6.1 Språk & utformning _____	54
6.2 Definition av problem & orsak _____	54
6.3 Moraliska omdömen & möjliga lösningar _____	57

7. Diskussion & resultat	60
8. Litteraturförteckning	62
8.1 Referenslista	62
8.2 Förteckning av Opinionsartiklar	64
8.2.1 New York Daily News	64
8.2.2 New York Times	66

Linnéuniversitetet

1. Inledning, syfte & frågeställning

1.1 Inledning

Vi vill jämföra hur amerikanska tidningsmediers opinionssidor gestaltade händelserna kring Usama bin Ladins död 2 maj 2011, som en del i skildringen av kriget mot terrorismen.

Nyhetsändningar visade bilder från USA där amerikaner firade nyheten om bin Ladins död som om de vunnit OS-guld. Var detta ett firande av en efterlängtd hämndaktion eller till och med en symbol för att kriget var över? Utgångspunkten för vår studie är skillnader och likheter mellan hur olika teman gestaltas och deras roller i kriget mot terrorismen.

I efterspelet av 9/11 eskalerade kriget mot terrorismen. Genom att använda samma retorik vid rapportering om terrorism som vid brottsrapportering – terrorism kopplas då ihop med en offer faktor – flyttades hotet mycket närmare gemene mans hem (Gadarian, 2010). Det gav upphov till en rädsla som Bush-administrationen använde sig mycket skickligt. En rad lagändringar genomfördes under denna tiden, många vilka i grund och botten utgick från att byta frihet mot trygghet. På grund av den rapportering som gjordes och hur den vinklades var det inte bara längre al-Qaida som utgjorde ett hot, utan också militanta islamister – i mångas ögon hela Mellanöstern (Jackson, 2007). Med denna rädsla och syn på kunde Bush-administrationen dessutom sedan motivera (om än med felaktiga fakta) att genomföra invasionen av Irak, stödda av stora delar av den amerikanska befolkningen; med syftet att skydda världen och sig själva från terrorism.

Obama intog presidentsämbetet i början av 2009, mitt i en finansiell kris. Stora summor pengar betalades ut från staten till såväl banker som bilindustrin, och en hårt kritiserad sjukvårdsreform genomfördes. Detta var både kostsamt och emot den amerikanska tanken om en fri marknad som dessutom finansierades av skatter. Vidare förklarade Obama att “the combat mission” i Irak avslutats (Cooper & Stolberg, 2010). Trots denna situation meddelade Obama i början av april 2011 att han skulle ställa upp för omval. Att Usama bin Ladin hittades och dödades en månad senare kom väldigt lägligt för Obama. Detta var en händelse som kan ha haft en stor inverkan på Obamas anseende i den allmänna opinionen; och som vi vet lyckades han bli omvald året därpå.

1.2 Problemformulering

Kriget mot terrorismen har fått enorm medial uppmärksamhet i vår tid. Ända sedan 2001 har rapporteringen av kriget i det närmaste varit en del av vardagen, för amerikanen i synnerhet men även för svensken. Genom att studera debatt- och ledarsidor, istället för nyhetsartiklar, i tidningarna får vi en större möjlighet att urskilja värderingar och maktreproduktioner på en åsiktsbaserad nivå.

Ett ensidigt informationsflöde motverkar i grunden möjligheten för mottagarna att skapa sig en mer objektiv bild av verkligheten. Genom att enbart presentera vissa fakta belysta från en vinkel kan mottagaren få problem att förstå komplexiteten i olika händelser. I brist på annan information tar man det som finns och bygger sina värderingar på detta, vare sig det är hela sanningen eller inte.

Ytterligare ett problem som uppstår är då olika människor får tillgång till olika sidor av samma fenomen, dock fortfarande relativt ensidiga. Ett sådant fall kan ge upphov till en klyfta i kunskap och förståelse för andra partens uppfattning och värderingar. Om gestaltningen av ett fenomen sker med större affektiva inslag än informativa, kan mottagaren bilda sig en uppfattning - inte på en faktagrund utan på andra människors känslomässiga koppling till fenomenet.

Då olika tidningar väljer att gestalta händelser på olika sätt uppkommer skillnader i den bild som förmedlas till läsaren. Dessa skillnader kan ge upphov till olika värderingar och således olika reaktioner. Det är inte otänkbart att olika tidningar har olika målgrupper. Målgrupperna kan redan från början ha haft ett annat sätt att se på saken, och stora skillnader i rapporteringen kan öka klyftan ytterligare. Detta leder till ökad oförståelse för människor med andra värderingar.

Linnéuniversitetet

1.3 Syfte & frågeställningar

Syftet med uppsatsen är att jämföra hur opinionssidorna i New York Times och New York Daily News gestaltade händelserna kring Usama bin Ladins död den 2 maj 2011 – som en del i skildringen av kriget mot terrorismen.

Vilka likheter och skillnader kan vi utläsa mellan respektive tidnings gestaltning? Studiens analys kommer att grundas på gestaltningsteorin. Som verktyg för att beskriva hur gestaltningen sker kommer viss retorik- och språk teori att användas. Med gestaltning menar vi hur problem och orsaker definieras och vilka moraliska omdömen och möjliga lösningar som presenteras.

Frågeställningarna är alltså

1. Vad finns det för likheter och skillnader i gestaltningen av problem och orsaker i New York Times och New York Daily News gällande kriget mot terrorismen?
2. Vad finns det för likheter och skillnader i gestaltningen av moraliska omdömen och möjliga lösningar i New York Times och New York Daily News gällande kriget mot terrorismen?

Linnéuniversitetet

2. Metod & tillvägagångssätt

2.1 Metodval

2.1.1 Vetenskapliga ansatser & metoder

Inom vetenskapsteorin finner vi två övergripande förhållningssätt till utformning och besvarande av frågeställningar; den deduktiva och den induktiva ansatsen. En deduktiv ansats syftar i sin grund till att utifrån teorier och formulerade hypoteser falsifiera eller validera dessa genom empiriska tester och studier (Bryman & Bell, 2005:23). Denna ansats följer en logisk kedja av hypoteser, teoretiska tillämpningar och resultat. Mot slutet av denna relativt linjära uppbyggnad kan vi dock finna vissa drag av en induktiv ansats som låter forskaren resonera kring fenomenet och sina resultat. Kort sagt kan den deduktiva ansatsen beskrivas som: *teori* → *observationer/resultat*. Forskaren angriper en frågeställning med teorier och en fråga som skall valideras och utefter dessa utformar metod och genomförande som leder till resultat.

I den induktiva ansatsen är förhållandena de omvända: *observationer/resultat* → *teori* (Bryman & Bell, 2005:25). Inom denna inriktning av forskningen blir teorin resultatet av studien, genom att göra observationer med en grund i tidigare forskning och utifrån dessa dra egna generaliserbara slutsatser. I denna process går inte forskaren in med en hypotes som skall testas, utan förhåller sig till en händelse och syftar till att ur ett generaliserbart perspektiv beskriva denna (Bryman & Bell, 2005:23-25)

Vår studie, som inte syftar till att validera eller falsifiera en hypotes, utan att undersöka och jämföra ett fenomen, kommer byggas på en induktiv ansats. Som beskrivet ovan finner vi att syftet med vår uppsats lättast uppnås med hjälp av denna inriktning. Till ovan beskrivna ansatser är ofta en kvalitativ respektive en kvantitativ metod kopplad.

När det kommer till den deduktiva processen bygger den oftast på en kvantitativ metod. Den kvantitativa metoden syftar till att kvantifiera data och genom utläsning av beroende och oberoende variabler undersöka validiteten i den tidigare formade hypotesen. Till den induktiva ansatsen följer ofta (så även i denna studie) en kvalitativ metod. Den kvalitativa metoden är

Linnéuniversitetet

interpretativ, vilket innebär att den är tolkningsinriktad. Det är ofta sociala relationer och dess konsekvenser som studeras på detta vis (Bryman & Bell, 2005:298).

Kvalitativ textanalys

Den kvalitativa textanalysen ser, enligt Esaiasson, Gilljam, Oscarsson och Wängnerud (2009:237), till helheten av texter då det relevanta är mer än enbart summan av delarna. Tillvägagångssättet utgörs av aktiv läsning och att ställa frågor till texterna för att klargöra betydelsen av sammanhanget. Den kvalitativa textanalysens användningsområden kan urskiljas genom två olika frågeställningar: de som går ut på att *systematisera* materialet och de som *kritiskt granskar*. Systematiseringen syftar till att klargöra det väsentliga i texter, och sammanställa detta, medan den kritiskt granskande även tar ställning till den betydelse som utreds i texterna. Vår frågeställning syftar inte till att utreda huruvida betydelsen i texten går ihop med ett ställningstagande, utan enbart att analysera gestaltningen. Således kommer studien utgå från att systematisera materialet.

Vidare kan en systematiserande studie delas in i tre typer: *klargöra tankestrukturen*, *ordna logiskt* och *klassificera* (Esaiasson m.fl. 2009:238). Metoden för denna studie är utformad för att passa den teoretiska grund som den vilar på, vilket således innebär att den ej kommer utgå från en renodlad typ av systematisering. Då vi både kommer att klargöra det väsentliga och lyfta fram vad texterna betyder (klargöra tankestruktur) men även hitta gemensamma drag för gestaltning i respektive tidning (klassificera) kan vi inte direkt benämna metoden med något av dessa begrepp.

Att utgå från en kvalitativ metod var för oss ganska givet. Att forma teorier och hypoteser med socialkonstruktivistisk grund om hur valt innehåll skiljer sig i olika tidningar och ge oss möjlighet att diskutera den djupare meningen, skulle inte vara möjligt med en kvantitativ studie. I sin essens hade en kvantitativ studie möjligen inneburit att vi valt att mäta förekomsten av vissa ord, och på så vis bilda en förståelse om texten. För att kunna sätta sådana resultat i en social kontext hade vi också varit tvungna att införskaffa kvalitativa material om människors upplevelser – något vi varken kan eller är intresserade av att göra. Vårt intresse ligger snarare vid själva texten och dess gestaltning av verkligheten. Genom att läsa och djupgående analysera

Linnéuniversitetet

texter har vi möjligheten att inte enbart analysera ord, utan det faktiska språkbruket som utgör grundstrukturen och meningen i texten. Genom att försöka hitta retoriska teman och utläsa vilka sociala konstruktioner som reproduceras kan vi finna en mycket mer målande bild av vad de olika texterna faktiskt betyder och förmedlar.

2.1.2 Systematisering av analys

Då syftet med denna studie är att jämföra hur opinionssidorna i New York Times och New York Daily News gestaltade händelserna kring Usama bin Ladins död den 2 maj 2011 – som en del i skildringen av kriget mot terrorismen – kan en systematisering av analysen med fördel användas. Detta för att vi skall läsa artiklarna ur respektive tidning med samma ögon, och inte låta vår tolkning enbart bygga på subjektiva intryck.

Första steget i systematiseringen är att definiera vad som skall undersökas i texterna. Hur man än väljer att titta på kriget mot terrorismen, är det ett krig: ”*användande av organiserat militärt våld för att nå politiska mål*” (NE.se, 2013). Detta innebär i korthet att det finns minst två parter med motstridiga agendor där någon med militära insatser försöker uppnå sitt mål. Eftersom fenomenet terrorism och kriget mot detta omfattar ett antal parter, är det rimligt att en utgångspunkt blir just gestaltningen av dessa aktörer för att förstå gestaltningen av kriget som helhet. De teman som kommer att analyseras är: Usama bin Ladin och terrorism, Obama-administrationen samt amerikaner och USA som nation. Dessa är stora aktörer i kriget mot terrorismen, och således värda att behandla för att få en tydlig ingång till den övergripande gestaltningen av kriget.

Teman och aktörerna i kriget mot terrorismen är USA; som vill stoppa terrorismen, och terroristnätverket al-Qaida, som leddes av Usama bin Ladin; och politiska förhållanden i mellanöstern, detta för att den arabiska våren blev en viktig händelse som kommer få konsekvenser för Mellanösterns framtid. Eftersom terrorismen omfattar mer än bara al-Qaida, och detta krig förs på geografiskt bestämda platser, måste även dessa aktörer beaktas; t.ex. den afghanska och pakistanska regeringen samt talibanerna. Då gestaltning av krig innebär rapportering om konflikt mellan två eller flera parter, vilka i realiteten har ett mycket mer

Linnéuniversitetet

komplext förhållande än det finns möjlighet att beskriva i dagspressen, kommer beskrivningar av dessa förhållanden vara en del i gestaltningen.

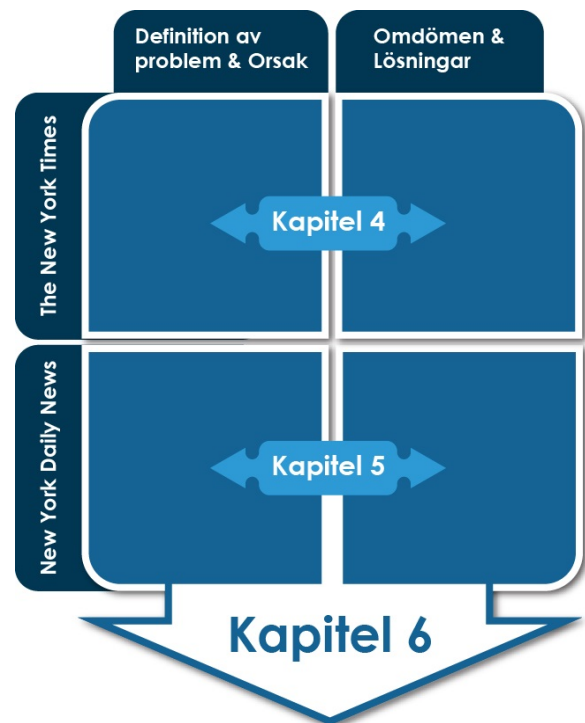
Den analytiska grunden

Analysen är uppbyggd på att analysera de amerikanska tidningarna: The New York Times (NYT) och The New York Daily News (NYDN). Analysen lägger störst vikt på gestaltningen av de teman som vi bedömt som relevanta i sammanhanget: Usama bin Ladin och terrorism; USA och Obama-administrationen; och till sist politiska förhållanden i Mellanöstern.

I de olika tidningarna definieras olika problem, orsaker, moraliska omdömen och möjliga lösningar – i linje med gestaltningsteoriens fyra egenskaper – gällande rapporteringen kring Mellanöstern och kriget mot terrorismen. För att möjliggöra en rättvisande jämförelse av de två tidningarna ser studien till att lägga stor vikt på tre beständiga teman vilka alla återkommer i båda tidningarna. Tillsammans utgör dessa teman helheten i rapporteringen och förmedlar en helhetsbild av hur den övergripande gestaltningen tar sig uttryck i artiklarna. Usama bin Ladin och terrorism, USA och Obamas administration, samt de politiska förhållanden i Mellanöstern är dessa teman som analysen och jämförelsen fokuserar på. Enligt analys-schemat ovan kommer analysen av New York Times behandlas i kapitel 4, av New York Daily News i kapitel 5, och kapitel 6 utgör jämförelsen av gestaltningarna i de två föregående kapitlen.

Texterna kommer att läsas och läsas om av båda uppsatsskribenterna, läsningen kommer att ske först snabbt för att låta oss bilda en övergripande uppfattning av texten. Texterna kommer därefter läsas mer noggrant och analyseras ut efter sin uppbyggnad och det som faktiskt skrivs. Vid analysen och läsningen av texten kommer fokus som nämnt ovan ligga på gestaltningen av olika aktörer och händelser, men för att utläsa gestaltning kommer analysen även ta saker som

Modell 2.1: Analyschema

Linnéuniversitetet

ordval och grammatisk uppbyggnad i beaktning. Detta för att identifiera vad i texterna som uttrycker och lägger grunden för hur valda aktörer och händelser gestaltas. Indikatorerna utläses utifrån bland annat retoriska och lingvistiska grepp (se kapitel 3).

2.2 Urval

Tidningar	Webbadress	Antal	Söktermer
New York Times (NYT)	www.nytimes.com	10	Ord: Osama bin Laden Tid: 2-15 maj 2011 Typ: Opinion
New York Daily News (NYDN)	www.nydailynews.com	10	

Tabell 2.1: Urval av tidningar, antal artiklar och söktermer

Val av fall

Syftet med uppsatsen är att jämföra hur två olika amerikanska tidningsmediers opinionssidor gestaltade händelserna kring Usama bin Ladins död i 2 maj 2011, som en del i skildringen av kriget mot terrorismen. Att jämföra två tidningars opinionssidor ger oss en insikt i de sociala konstruktioner som olika medier förmedlar. Genom att hitta likheter och skillnader får vi en större förståelse för rapportering då vi kan ställa gestaltningen i en tidning relation till en annan. Att vi väljer att studera artiklar ur just amerikanska tidningsmedier är ett givet val då USA har varit den främsta aktören i själva kriget mot terrorismen. Det var USA som attackerades den 11 september 2001, vilket tämligen omedelbart resulterade i ett krig som sedan dess förts på flera fronter. Det var sedan även amerikanska styrkor som till slut fick tag på, och tog livet av, terrorledaren Usama bin Ladin den 2 maj 2011. Det är just detta specifika fall – bin Ladins död – som utgör brännpunkten för vår studie.

Val av medier

År 2012 publicerade Pew Research Center resultaten från sin senaste undersökning av hur amerikaner inhämtar nyheter. Här kan utläsas att digitala medier hamnar på andra plats efter tv-sändningar. Vi ser också att redan 2010 var de digitala medierna mer använda än papperstidningarna (The Pew Research Center For The People & The Press, 2012). Valet att undersöka tidningarnas internetupplaga beror på att de är just de digitala medierna som når ut till folket, vilket denna studie visar. Som beskrivits tidigare är det budskapet i ett större sammanhang som vi intresserar oss för, alltså är det viktigt att materialet som analyseras också har nått ut till

Linnéuniversitetet

så många mottagare som möjligt; alltså internetupplagorna av två av de allra mest lästa amerikanska tidningarna. (www.onlinenewspapers.com, 2013)

Val av undersökningsperiod

För att få ett tydligt förhållningssätt till händelsen behöver vi också etablera ett specifikt tidsspänn för inom vilken vår studie skall röra sig. Usama bin Ladin dödades den 2 maj 2011. Således är tidsintervallen för studiematerialet de första två veckorna efter hans död, dvs. mellan 2 och 15 maj 2011. Detta för att vi vill veta hur nyheten direkt mottogs och gestaltades i tidningarnas opinionssidor.

Urval av tidningsartiklar

Valet av opinionsartiklar genomförs för att få en uppfattning av en mer åsiktsbaserad skildring av händelserna. Dessa sidor i tidningen är mer öppna för åsikter och moraliska värderingar och skribenterna för opinionssidorna behöver inte vara anställda vid tidningen. Ledare är däremot oftast redaktionella och skrivs av tidningens redaktion, dock är detta också mycket friare sidor än nyhetsinnehållet, där skribenterna ges större utrymme att uttrycka åsikter vilket är en viktig del i vår studie. Således kommer studien närmare gemene mans åsikter om Usama bin Ladins död och kriget mot terrorismen. För att få ett brett urval av material har vi valt att använda oss av två olika amerikanska tidningar; en dagstidning och en tabloid.

Den innehållsmässiga skillnaden är i sig en viktig del för att utveckla förståelse för fenomenets gestaltning. Genom att få infallsvinklar från två olika typer av amerikanska tidningar kan skillnader och likheter tydligare beskrivas utifrån vilken tidning gestaltningen härstammar.

De två amerikanska tidningsmedier som analyseras är *The New York Times* (NYT) och *The New York Daily News* (NYDN). Att vi väljer att utgå från NYT beror på att det är den amerikanska tidning med flest läsare – bortsett från *The Wall Street Journal*, vars tydligt ekonomiska inriktning inte uppfyller vårt syfte. Valet av NYDN grundar sig i att vi ville jämföra två förhållandevis olika tidningsmedier – som dock båda har ett stort antal läsare. En empirisk

Linnéuniversitetet

jämförelse mellan olika amerikanska tabloidtidningar gjorde att vi valde just NYDN att jämföra med NYT.

För att studiematerialet skall vara innehållsmässigt relevant, både i ämne och i längd har vi valt att enbart fokusera på debatt och ledare från tidningarnas opinionssidor. Insändare bedömdes som för korta och därmed ej relevanta. Dessutom är det svårare att vara säker på att innehållet inte bygger på faktafel i insändare då vem som helst kan skriva dessa till skillnad från t.ex. debattartiklarna som ofta har experter eller anställda som tillåts skriva då med högre mått av trovärdighet.

Tidningar/dat.	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
New York Times	3	1	1	1		2			1	1				10
New York Daily News.	1	3	1	1	1		1	2						10

Tabell 2.2: Spridning av analyserade artiklar 2-15 maj 2011

För insamling av material från NYT, utgick vi från hemsidans egen sökfunktion. Vi filtrerade sökningen så att enbart resultat från opinionssidorna lämnades. Vi definierade även vår tidsintervall och valde att enbart använda material från tidningen och inte från diverse skribenters bloggar på NYT:s domän. För att få fram relevanta resultat valde vi att använda sökorden *Osama bin Laden* – det amerikanska sättet att stava Usama bin Ladin.

Samma metod kunde dock inte användas för insamling av artiklar från NYDN. Dess sökfunktion var undermålig då den varken gav möjlighet till att precisera tidsintervall eller sortera resultat i kronologisk ordning. Insamlingen av material från NYDN skedde istället genom Googles webbsökning. Sökorden var de samma och via Google kunde vi också specificera tidsintervallen. Vi filtrerade sökningen ytterligare genom att låta Google enbart leverera resultat som fanns på adressen <http://www.nydailynews.com/opinion/> då detta är den del av NYDN:s domän där alla opinionsartiklar publiceras.

Av de resultat som levererades gjordes ett slumpmässigt urval av 15 artiklar från respektive tidning. Dessa artiklar lästes igenom för att säkerställa att dess innehåll var relevant för vår studie. Grundkravet var att artiklarna skulle behandla de aktörer vars gestaltning denna studie undersöker, samt att artiklarna skulle vara publicerade i den amerikanska upplagan av NYT och

Linnéuniversitetet

inte dess internationella upplaga: *The International Herald Tribune*. Detta för att kunna vara jämförbart med det enbart nationella som återfinns i NYDN, då vår studie fokuserar på amerikansk gestaltning. I de fall av artiklar som ej uppfyllde ställda krav byttes dessa ut mot motsvarande mängd av artiklar slumpmässigt valda av kvarvarande resultat från artikelsökningen. Detta upprepades så att alla 15 artiklar utgjorde relevant analysmaterial och var av acceptabel längd – mer än 500 ord. Av dessa 15 artiklar gjordes ännu ett slumpmässigt urval av 10 artiklar vilka analysen skulle utgå ifrån.

Det skulle kunna argumenteras för att en skillnad i urvalsprocessen kan störa resultatet av studien då materialet ej är likvärdigt insamlat. Vi vill dock påpeka att vi av funna artiklar gjort ett slumpmässigt urval (med hjälp av slumpfunktionen i Excel), vilket minskar risken för missvisande analys. Till detta hör även att vi genom en genomgång av artiklar försäkrat oss om att alla berör ämnet för studien. Vid försök att tillämpa samma sökmetod på NYT som för NYDN, fann vi att NYT:s domänstruktur gjorde samma typ av filtrering omöjlig.

Kortfattat följde urvalsprocessen för NYT och NYDN tre steg:

1. En specificerad sökning i varje tidning
2. Ett slumpmässigt urval av 15 artiklar från båda tidningarna som kvalitetssäkrades
3. Ett slutgiltigt slumpmässigt urval av tio artiklar som ingår i analysen

3. Tidigare forskning & relevant teori

3.1 Tidigare forskning

Sedan 9/11 har kriget mot terrorism fått stor uppmärksamhet i media, och mycket forskning har också gjorts på ämnet – och mycket av denna forskning handlar om hur media talar om detta fenomen. Som en del av denna forskning finner vi gestaltningen som väldigt intressant.

Som Dimitrova och Strömbäck (2005) fann i sin jämförelse av svensk och amerikansk press gestaltning av kriget i Irak, förhöll sig den studerade amerikanska tidningen mycket mindre kritisk till kriget, och argumenterar för att denna skillnad skall kunna bero på de politiska skillnaderna i landet (Dimitrov & Strömbäck, 2005). Tidigare inom rapporteringen om terrorism har en amerikansk exceptionism gestaltats för att ge legitimitet för bland annat kriget i Irak (Rojecki, 2008). Vi finner här en fråga som också diskuterats mycket. En fråga om moral, vilken går att dra paralleller till förhållandena kring Usama bin Ladins död. Båda dessa händelser är något som kan ses som moraliskt ifrågasättbara. När det kommer till Usama, gäller det frågan i vilket fall han var ett krigsoffer eller om det var ett politiskt mord.

i den moraliska frågan huruvida det var korrekt att döda bin Ladin kan framställningen av personen också spela betydelse. Det är lättare att rättfärdiga handlingen utifrån vissa premisser. En gestaltning av ett överhängande hot kan få effekten att vissa annars ifrågasättbara handlingar kan ses som försvarbara. Två viktiga effekter av ett hot är en större tillit till bilden av motståndaren och att rättigheter åsidosätts (Gadarian, 2010)

En artikel på ämnet skriver att *”once the enemy is consistently represented as less than human, it becomes psychologically acceptable to engage in genocide or other atrocities”* (Steuter & Wills, 2009). Detta kan också dra som parallell till studien i framställningen av de olika aktörerna i kriget mot terrorismen.

3.2 Dagordningsteorin

3.2.1 Dagordningsteorins första nivå

”När det gäller nästan alla frågor på den allmänna dagordningen handskas medborgarna med en andrahandsverklighet, en verklighet som struktureras av journalisters rapporter om dessa händelser och situationer.”

Så skriver Maxwell McCombs (2006:23), en av upphovsmännen till dagordningsteorin. Denna teori gör gällande att de frågor som medier framhåller i sin nyhetsrapportering är de frågor som kommer anses vara viktigast av allmänheten. Medierna lämnar ledtrådar om vilka frågor som allmänheten bör ge preferens åt, utefter vilka de sedan organiserar sina egna dagordningar. Således fastställs medborgarnas dagordning av nyhetsmedierna (McCombs, 2006:24). Medierna besitter förmågan att fånga medborgarnas uppmärksamhet och få dem att prioritera en särskild fråga, vilket är det första steget i bildandet av en allmän opinion. (Strömbäck, 2009). Vidare anser McCombs (2006:43) att det givetvis finns andra influenser som bidrar till att forma en attityd och bilda en allmän opinion; däribland personliga erfarenheter, den allmänna kulturen och vår exponering för massmedier. I allmänhet har dock journalister ändå ett avsevärt inflytande över sin publik och dess världsbild. Inflytandet, menar McCombs, är oftast en oavsiktlig konsekvens av kravet på att sätta ett begränsat antal ämnen i fokus i den dagliga rapporteringen, vare sig det gäller tv, tidningar eller internet. Icke desto mindre sänder detta ut ett budskap om vilka aktuella frågor som är viktigast.

Människan kan inte uppmärksamma allt, vilket innebär att kapaciteten för allmänhetens dagordning är begränsad. Följaktligen gör medborgarna sina bedömningar, vare sig det gäller i form av en röstsedel eller en åsikt, genom intuitiva genvägar snarare än grundliga analyser utifrån all den information som de lagrat. Dessa genvägar baseras på den dagordning som dominerar deras medvetanden, vilket sedan avgör de kriterier som exempelvis en opinion grundas på (McCombs, 2006:157).

Modell 3.1:

Dagordningsteorins nivåer

Sammanfattningsvis gör den första nivån av dagordningsteorin gällande att medierna inte bestämmer vad allmänheten har för åsikter, men att de har makten över vilka frågor allmänheten har åsikter om. Den första nivån är inte omedelbart central för just vår studie, men den utgör grunden för det inflytande som medier har över den verklighetsbild som bildas hos allmänheten. Detta utvecklas vidare i dagordningsteorins andra nivå, vilken är relevant för den undersökning vi gör.

3.2.2 Framing – gestaltningsteorin

I och med utvecklingen av dagordningsteorins andra nivå – dvs. dagordningsmakt över attribut – sammanfördes även teorin om *framing*, eller gestaltningsteorin, och det är utifrån denna teori som vår studie tar avstamp. Gestaltningsteorin handlar om att särskilda attribut väljs ut och betonas på såväl mediernas som enskilda personers dagordning när de talar om en särskild fråga (McCombs, 2006:118). Rent allmänt har det alltså att göra med att verkligheten kan beskrivas på förvisso sanningsenliga men olika sätt och därmed uppfattas olika.

Strömbäck (2000:216) skriver att gestaltningsteorin fokuserar på hur medier gestaltar olika problem eller beskrivningar av verkligheten, och hur gestaltningen påverkar medborgarna. Även om verkligheten i sig är obegränsad, är beskrivningar av verkligheten alltid begränsade av nödvändiga skäl. Detta speglas inte minst i olika medier som i, till viss del, begränsade format tävlar med varandra om folkets uppmärksamhet. I mediernas beskrivningar av en händelse eller ett fenomen framhävs vissa attribut och fakta medan andra väljs bort. Således kan en beskrivning betraktas som en gestaltning av det beskrivningen handlar om. I en senare bok skriver Strömbäck (2009:120) att man inte bör se journalistiska nyheter som spegelbilder av verkligheten, utan som ”(re)konstruktioner” av den.

Varje gestaltning är enligt Strömbäck (2000:217) en tolkning, som därför till stor del är öppen för subjektivitet – och medveten styrning. Vidare har gestaltningar fyra egenskaper. Den första egenskapen är att gestaltningen *definierar problem* och den andra egenskapen är att den vägleder om vad som ska ses som *problemets orsak*. Gestaltningens tredje egenskap är att den ger uttryck för värderingar eller *moraliska omdömen* och den fjärde egenskapen är att den ger en bild av

Linnéuniversitetet

möjliga lösningar (Entman, 1993). När det handlar om innehåll i medier behöver dessa egenskaper inte framstå uppenbara eller tydliga för mediekonsumenten. Gestaltningen behöver inte vara medveten och dess effekter är företrädesvis subtila.

Vår studie kommer att förankras i dessa fyra egenskaper av gestaltning för att ge oss en extensiv grund – både till vår initiala läsprocess när vi studerar artiklarnas innehåll och när vi sedan analyserar och jämför dem.

När vi undersöker vårt urval av artiklar kommer vi först att identifiera vilket problem som definieras, dvs. det specifika ämne som tas upp i en artikel. Det generella temat för allt material vi samlar in är Usama bin Ladins död och kriget mot terrorismen, men dessa företeelser lär erbjuda flera perspektiv som gestaltas olika i olika medier, vilket i sin tur kan skapa olika bilder – och uppfattningar – av händelsen. Inte minst med tanke på att vi kommer att studera gestaltningen av olika aktörer, så som Barack Obama och hans administration och USA som nation.

Beroende på hur ett problem definieras kommer en orsak, en utlösande faktor, också att gestaltas på ett särskilt sätt. Det kan t.ex. röra sig om att en hjälte eller syndabock lyfts fram. Även orsaken kan således gestaltas på olika vis i medierna vilket gör det till en väsentlig del av vår jämförelse. Vidare kan detta uttryckas genom två olika former av politiskt ansvar (Strömbäck, 2000: 219). Den första formen benämns som orsaksansvar, vilket handlar om vem eller vilka som bär ansvar för att problemet existerar. Eftersom vår analys kommer att undersöka hur olika aktörer gestaltas utifrån Usama bin Ladins död och kriget mot terrorismen, är det således relevant för oss att analysera om och hur ansvar placeras på dessa aktörer.

Vår studie utgår från ett socialkonstruktivistiskt synsätt där verklighetsskildringar snarare är både socialt konstruerade och konstruerade. Detta kommer att påverka vilket budskap som förmedlas, och inte minst vilka moraliska omdömen som uttrycks. Dessa moraliska omdömen kan vara allt från normer till politiska åsikter. Nyheter strävar ändå efter en viss objektivitet och inte alltid att döma eller fördöma. Trots detta kommer det i artiklarna finnas omdömen som förmedlas och dessa blir också intressanta att jämföra. Då de omdömen som förmedlas kan spegla vissa "rätt"

Linnéuniversitetet

och ”fel” utifrån olika perspektiv, kommer detta att både spegla maktförhållanden och vara av intresse att jämföra i vår studie.

Utefter dessa moraliska omdömen kan också olika möjliga lösningar på problemen att lyftas fram, vilket vi också kommer att undersöka i vår studie. Här kommer även den andra formen av politiskt ansvar in, dvs. lösningsansvar. Detta berör vem eller vilka som bär ansvar för att ett politiskt problem ska lösas, eller inte har lösts så som det borde.

3.3 Språkets uppbyggnad och betydelse

3.3.1 Lingvistik

Artiklar är uppbyggda av text, och av ett språkbruk. Språk är inte något direkt statistiskt där ett ord har enbart *en* betydelse. Ett språk är uppbyggt av olika komponenter som sätts tillsammans i ett sammanhang och på så vis förmedlar en betydelse. Denna betydelse är grunden för det som vi kommer att analysera – det vill säga gestaltningen. Genom att betrakta ett språkbruk i sitt sammanhang kan vi se hur ord, människor och saker sker (Dahlöf, 1999:27). Ett sätt att se på språket beskriver Dahlöf som ett ”språkspel”. På samma vis som att man inte kan uttala sig om en drottningens betydelse i ett parti schack utan att se till hela spelets möjligheter, kan man inte uttala sig om betydelsen av ett begrepp utan att se till hela sammanhanget (Dahlöf, 1999:27).

Utefter olika grammatiska användningar av språket kan olika värderingar vävas in i betydelsen och även uppfattningar kring hur sant och säkert ett uttalande är (Holmberg & Karlsson, 2006:179). Uppbyggnaden och sammanhang i användningen och strukturen av ord har således en inverkan på betydelsen av en text.

Att läsa mellan raderna

Dahlöf (1999:155) talar om att uppfattningen av språk inte alltid följer en logisk följd, utan innefattar uppfattningar och andra mentala processer kring uttalanden. Som exempel tar Dahlöf upp uttalandet ”*Idag är Pelle nykter.*” Den rent logiska tolkningen av enbart dessa fyra ord skulle vara att Pelle är helnykterist, då detta är mer statistiskt troligt (vid given dag är andel nyktra helnykterister, [100%], större än andel nyktra i övrig befolkning på samma dag). Den

Linnéuniversitetet

generella tolkningen blir dock den motsatta. Detta beror på att mottagaren utgår från att det bl.a. skall finnas anledning till uttalandet – att det är relevant att påpeka Pelles tillstånd. Att läsa mellan raderna, att tillskriva information till uttalanden benämns som konversationell implikatur (Dahlöf, 1999:159). Dahlöf räknar upp ett antal ”maximer” – kvantitet, kvalitet, relevans och sätt – som uttryck bygger på och därför är möjliga att förkorta och förenkla, då mottagarna förutsätter att maximerna används.

Transitivitet och modalitet

Beroende på hur och vilka typer av bl.a processer, omständigheter och satser används kommer de tillsammans med ordval att påverka betydelsen för värderingar i uttalanden (Holmberg & Karlsson, 2006:179). Processernas typ bestäms av förstadedeltagarens förhållande till predikatet och vilken typ av handling som utförs. Detta förhållande kallas för *transitivitet*. Ett begrepp som påverkar betydelsen och värderingen av en sats är *modalitet*. Modalitet benämner med vilken säkerhet en skribent uttalar sig om en händelse. Modalitet kan uttryckas som skalan mellan två poler av säkerhet i satser av typer som påståenden (t.ex. är eller inte är), uppmaningar (t.ex. göra eller inte göra) och erbjudanden (t.ex. få eller inte få något). Utefter vilken typ av sats som behandlas delas modaliteten upp i fyra skalor: sannolikhet, vanlighet, förpliktelse och villighet. Polerna, som uttrycker det säkra, är då utan modalitet. Graden av modalitet är således var i gråzonen mellan dessa två poler som ett uttalande befinner sig. Detta får konsekvenser för hur läsaren mottar texten. Ett uttalande med låg modalitet är svårt att säga emot då formuleringen är vag (Holmberg & Karlsson 2006:58-66). I motsats till detta kan det också vara så att uttryck med hög modalitet, eller de utan, är mer självklara och således uppfattas som mer sanna. Att de uppfattas som sanna beror bland annat på förväntningar på de maximer som togs upp innan.

3.3.2 Retorik

Texter som hantverk

Retoriken är hantverket som – till skillnad från lingvistikens – är mer intresserad av mindre delar och lägger fokus på hela textens utformning. Hantverket är uppdelat i två delar: struktur och kreativ gestaltning. Strukturen är den praktiska användningen av språket för att kunna uttrycka det man vill få sagt. Den kreativa gestaltningen av tankar och idéer innefattar de delar som

Linnéuniversitetet

använder sig av ett kreativt skrivsätt för att kunna sätta ord på bl.a. tankar, idéer och erfarenheter (Lindstedt, 2013:8).

Då vår studie tar grund i gestaltningens fyra egenskaper, kommer argument för bland annat lösningar och moraliska omdömen uppkomma i texten. Enligt Lindstedt (2013:41) måste en argumentation innefatta tre typer av argument: ethos-argument, pathos-argument och logos-argument. Ethos-argumenten är de argument som inger förtroende för skribenten och således även texten. Detta görs gärna med citat från expertkällor eller hänvisningar till den allmänna opinionen, sunt förnuft och praxis. Nära denna typ av argument ligger pathos-argumenten som skall tilltala läsarens känslor. Trygghet och status är vanlig användning av denna typ, men även att lösa ett samhällsproblem som också rör mottagarens känslor. Den sista typen av argument är logos-argumenten; det logiska som tilltalar förnuft och omdöme. Till denna typ hör bruk av exempel – att underbygga med fakta som statistik och facktermer. (Lindstedt, 2013:41)

Vid läsning av artiklarna kommer även detta tas i hänsyn för hur gestaltningen påverkas. Som en del i detta kan det även vara värt att beakta användningen av olika stilfigurer som till exempel metaforer, metonymier, anaforer och över/underdrifter. Dessa används för att skapa bilder hos läsaren. Då synen är det starkaste sinnet hos människor är det en fördel att kunna utnyttja det i text. Texter uppfattas subjektivt, men genom att använda bilder som flera har en liknande uppfattning om kan stilfigurer hjälpa till att styra läsarens tolkning av texten och således även tolkning av verkligheten (Lindstedt, 2013:76-77). Hur beskrivningar av världen gestaltas är grunden för studien, vilket ger stilfigurerna en roll för hur detta sker.

De lingvistiska och retoriska teorierna som behandlats ovan syftar till att förklara och förtydliga med vilka ögon som artiklarna läses. Studien fungerar dessa teorier som en vägledning i analysen av tidningarnas gestaltning. Således kan dessa teorier ses som verktyg och avgränsning för grunden i hur texterna tolkas. Dess relevans sträcker sig således inte till att direkt ingå i jämförelsen då analysen genomförs utifrån gestaltningsteorin.

4. Gestaltningen i New York Times

Modell 4.1: Analysschema – Gestaltningen i New York Times

Den diplomatiska gestaltningen

Diplomati: ”allmänt uttryckt, läran om staters förbindelser eller, sett ur nationell synvinkel, statens omvårdnad om landets utrikes angelägenheter”(NE.se)

Gestaltningen som vi finner i NYT är en som vi har valt att kalla för *den diplomatiska gestaltningen*. Likt beskrivningen av krig i inledningskapitlet visar, är de politiska (ideologiska) målen en central del i definitionen av krig. Det är också just denna del som NYT väljer att framhäva; det politiska – den ideologiska bakgrunden är det som lyfts fram. Gestaltningen tar sig bl.a. uttryck i att artiklarna på ett plan väljer att lämna själva ”kriget” i kriget mot terrorism bakom sig, och fokusera på en annan mer diplomatisk ingång. En ingång där överenskommelser och stöd till andra tar position över att med militär kraft framtvinga västerländska ideal och tankar i Mellanöstern.

Vi ser i NYT att många beskrivningar och attribut som gestaltas som viktiga är ledarskap, ideologi och övertygelser. Kriget mot terrorismen tar inte enbart form av det starka USA som med kraft och militära medel ”förintar” ondskan. Här ser vi också tydliga drag av diplomati. Kriget utgörs inte bara av svärd mot svärd, utan tankarna och drivkrafterna bakom svärderna är det centrala.

Kriget mot terrorismen, invasionen av Afghanistan och aktionen mot Usama bin Ladin skulle kunna beskrivas som enbart ett kausalt samband av händelser där ena parten utförde en provokativ handling (9/11) vilket genererade en respons. Så är inte fallet i gestaltningen av orsaken till dessa problem i NYT. Givet är dock att det är handlingar som utgör det fysiska och tydliga i reaktionerna, men artiklarna lägger stor vikt även här på de bakomliggande ideologiska faktorerna.

4.1 Definition av problem & orsak

4.1.1 Usama bin Ladin & terrorismen

"A tall, bearded, austere-looking man with an impressively calm demeanor, he recites poetry, rides a horse, and fires a Kalashnikov." - (Bulliet, 2011)

Usama bin Ladin och bin Ladinism

I NYT gestaltas Usama bin Ladin som ledaren, inspirationskällan, massmördaren och ideologin. Han gestaltas sällan som en ond galning som agerar i ren affekt eller dårskap. Något vi funnit vara viktigt för hur hans gestaltning är vilken funktion han fyller i sammanhanget; från en ledare till en historisk relik tillhörande den "gamla" muslimska världen, och ibland även som symbol för en abstrakt ideologi.

"[...] the Muslim world who are yearning for peaceful, democratic change. Their victory will be the true defeat of Bin Laden." - (Editorial NYTimes 020511, 2011)

I ovanstående citat ser vi tydligt hur bin Ladin gestaltas både som en abstrakt ideologi och som något förgånget. Usama bin Ladin används här som en metafor för sina idéer och för islamistisk terrorism.

al-Qaidas ideologi – eller "*Bin Ladenism*" som det refereras till – som uppges ha uppkommit genom en "*devil's bargain between oil-consuming countries and Arab dictators*". Usama bin Ladin och hans anhängare gestaltas som "*a product of all the pathologies that were allowed to*

Linnéuniversitetet

grow in the dark out back – crippling deficits of freedom, women’s empowerment and education across the Arab world” (Friedman, Farewell to Geronimo - NYTimes.com, 2011)

Usama som människa

Trots att Usama bin Ladin i stor utsträckning gestaltas som personifieringen av en ideologi, finns det ännu en sida; hur han gestaltas som person. Själva personen Usama skildras också i NYT:s opinionssidor, även om personen inte ges lika mycket utrymme som den mer abstrakta motsvarigheten. Den bild som målas upp är en ondsint men intelligent och karismatisk individ med högt värde för sin organisation, men fortfarande främst som en del av det förgångna. Varför han var viktig skiljer sig dock lite åt mellan artiklarna. Några artiklar benämner honom som den kreativa hjärnan bakom många attacker, medan andra lägger vikten vid hans förmåga att rekrytera och generera stöd för al-Qaida.

Organisatören och ledaren

Usama bin Ladins roll beskrivs annorlunda när vi läser om attackerna mot World Trade Center och Pentagon *”that he organized”*. Här får vi uppfattningen om att han var den kreativa hjärnan bakom al-Qaida, organisatören som mycket vilade på. Samma uppfattning får vi av frågan: *”are we to expect more violence by his orphans?”* (Kepel, 2011). Usama – fadern – har dödats och nu står al-Qaida föräldralösa. Även här får vi bilden av att han var mer än blott ett ansikte utåt. Något som dock alla artiklar är mer eller mindre överens om är att hans död har betydelse för al-Qaidas överlevnad, även om det kanske inte har samma påverkan på fortsatt terrorism i allmänhet.

Usama bin Ladin gestaltas som en *”master recruiter”* och *”the most charismatic of global terrorists”* med *”impressive calm demeanor”* som *”spoke to everyone”*. Hans viktigaste roll för al-Qaida är som rekryterare och ansikte utåt. bin Ladins ansikte drog människor till sig, och utan honom kommer många tappa förtroende för terroristorganisationen.

Även om själva dödandet av Usama bin Ladin gestaltas som en stor och viktig seger för USA i NYT, gestaltas kriget mot terrorismen generellt som något som fortfarande pågår. Artiklarna

Linnéuniversitetet

erbjuder olika ingångar till kriget, där gestaltningen skiljer sig beroende på om kriget beskrivs i dåtid eller nutid och framtid.

Betydelsen av al-Qaida

Det gångna kriget beskrivs, föga överraskande, oftast i negativa termer. Med det gångna kriget avses här i synnerhet al-Qaidas roll och handlingar i kriget – och inte minst terrorattentaten den 11 september 2011. Attentaten och al-Qaidas handlingar beskrivs i termer som *"horrifying, pointless acts of terrorism"*, *"ugly violence"*, *"nihilistic mass murder"* och *"pulverizing horror"* – som får ses som pathos-argument som rör läsarens känslor. Artiklarna lägger däremot inget nämnvärt fokus vid den amerikanska militärens roll och handlingar i kriget, mer än att perioden mellan 9/11 och Usama bin Ladins död uttrycks som en tung och svår period för amerikaner.

"With Bin Laden's death, it is even more tempting to think that the era of Al Qaeda is over" - (Clarke, 2011)

Vidare beskrivs al-Qaida, tillsammans med en mängd icke namngivna diktatorer i arabvärlden, i en artikel kort och gott som *"the bad guys"* (Friedman, Farewell to Geronimo - NYTimes.com, 2011). Även om de flesta av artiklarna poängterar att kriget mot terrorismen är långt ifrån över – *"the fight against extremists is far from over"*, *"Al Qaeda may strike back"*, *"the danger has not passed"* (Editorial NYTimes 020511, 2011) – spekuleras det i att al-Qaidas inflytande och relevans som extremistisk rörelse är på tydlig nedgång. Man skriver att Usama bin Ladins arvtagare fortfarande kan utträta förstörelse, men att de förlorat *"political momentum"*. Denna bedömning baseras till stor del på den situation som rådde i Mellanöstern vid samma tidpunkt.

Usama bin Ladin som hot uppkom inte enbart då han organiserade attentatet den 11 september 2011. Må så vara att hans handling var droppen som fick bägaren att rinna över, men även den handlingen hade en bakgrund. Den amerikanska närvaron i Afghanistan inte enbart skipat rättvisa utan fått djupare konsekvenser. I NYT gestaltas det militära knappt överhuvudtaget, här riktas ljuset snarare mot de politiska relationer som USA tidigare haft, relationerna som de har nu, och de relationer som de kommer eller borde bilda.

Linnéuniversitetet

4.1.2 USA & Obama-administrationen

”The news that Osama bin Laden had been tracked down and killed by American forces filled us, and all Americans, with a great sense of relief. But our reaction was strongly tinged with sadness.” - (Editorial NYTimes 020511, 2011)

USA:s plats på kartan

Såväl offer som hämnare, rättvisa har skipats och USA står starka – detta är det övergripande temat på hur USA, både som nation och som folk, gestaltas i NYT. I artiklarna påminns läsaren ofta om attentatet den 11 september 2001 och den skada som attentatet vållade nationen. Skadan de drabbades av gestaltas som mer än enbart skräck och dödsfall.

När det kommer till USA som nation finner vi ett relativt genomgående historiskt tidsperspektiv som orsak till deras nuvarande situation och handlingar. Det är attackerna och skadan som medfördes av 9/11 som är centrala för gestaltningen av USA som nation och dess folk i NYT. Attacken skadade även deras självkänsla som nation. Genom att sätta skadan i ett djupare sammanhang än att bara betrakta de döda som krigsoffer, har den nationella själen lidit vilket berör alla amerikaner.

”The United States needed to eliminate Osama bin Laden to fulfill our sense of justice [...]” - (Clarke, 2011)

”Us, and all Americans”

Ett återkommande ethos-argument för att läsaren skall känna sig delaktig och berörd av texten är användningen av bl.a. *we*, *our* och *us* i flera av artiklarna; *”us, and all Americans”*, *”our reaction”*, *”our lives”*, *”we hope”*.

Gestaltningen av det amerikanska folket, *we*, syftar inte bara till folket utan hela nationen. Ett tecken på sammanhållning och patriotism. Det är ofta svårt att se en distinktion mellan administrationen och nationen. Efter operationen mot bin Ladin har relationerna mellan Pakistan och USA blivit mer spända, uppfattningen som ges är att Pakistan har varit oärligt, vilket riktas mot hela amerikanska folket. När det talas om problem benämns amerikaner ofta i första person,

Linnéuniversitetet

”we killed bin Laden” och då Pakistan har skyddat honom, ställs ”why should we care” som en retorisk/ironisk fråga. Problemen berör hela befolkningen och är en spegling av den ”allmänna” uppfattningen.

I syfte att gestalta USA som offer, som någon som har rätt att hämnas, används många pathos-argument. Dessa argument tar ofta, som vi sett ovan, formen av påminnelser om det fruktansvärda attentatet och den skada som de drabbats av under det tidigare årtiondet; ”*It was a painful decade of disorientation and American whiplash*” (Cohen, 2011). I denna gestaltning av sammanhållning återfinns även den viktiga symboliska betydelsen i Usama bin Ladins död: ”[...]*Ja win that made us feel like Americans again — smart and strong and capable of finding our enemies and striking back at them[...]*”. (Dowd, 2011).

I historisk mening om hanteringen av kriget mot terrorism är artiklarna ganska olika. Några tycker att Bush-administrationen förtjänar ett erkännande för sin insats i kriget mot terrorismen, medan andra snarare hävdar att Barack Obamas nya riktning är kärnan till Usama bin Ladins död.

Då Obama-administrationen sätts i förhållande till sin företrädare, dvs. George W. Bush och hans administration, skriver NYT om ”*a triumphant day for a young American president who changed policy, retiring his predecessor’s horrible misnomer [...]*” (Cohen, 2011). Obamas insatser och ändrade policy beskrivs ytterligare; ”[...]*this administration has strayed, but not as often or as damagingly as the Bush team did*” (Editorial NYTimes 020511, 2011), och ”*President Obama’s America has made democratization in the Arab world at least a semi-serious U.S. objective for the first time*”. (Cohen, 2011)

USA:s mörkare sida

En annan artikel som behandlar USA:s tidigare involvering i Mellanöstern lyfter fram att väst, i synnerhet USA, tidigare har sett mellan fingrarna på ländernas inrikespolitiska förhållanden. Detta så länge som diktatorerna har erbjudit olja och i varje fall utger sig för att vara emot al-Qaida och islamistisk terrorism (och lämna Israel ifred). Detta förfarande ställs också upp på en ideologisk grund när artikeln fortsätter att beskriva Usama bin Ladins grundtanke som ”[...]*only*

Linnéuniversitetet

by destroying these Arab regimes and their American backers – could the Arab people [...] build some mythical uncorrupted regime.” (Friedman, Farewell to Geronimo - NYTimes.com, 2011).

En annan artikel beskriver ungefär samma fenomen med att bin Ladin *”thrived on Arab despotism and on the American hypocrisy”* (Cohen, 2011).

Här ställs de värderingar som USA – ledare av den fria världen – säger att de har, och deras faktiska handlande i Mellanöstern mot varandra. Det är inte en fråga om vem som slog först eller hårdast, utan det är ideologiska skiljaktigheter som utgör grunden i problematiken. Barack Obamas politik gestaltas däremot som ett mer välbalanserat förhållningssätt till de politiska läget i Mellanöstern.

Obamas nya politik

”The 2012 campaign just got less interesting. Obama, as I’ve written before, is a lucky man.” - (Cohen, 2011)

Beträffande Barack Obama gestaltas han i NYT huvudsakligen i positivt ljus – de förhållandevis få gånger som han och administrationen överhuvudtaget nämns. Den amerikanska presidenten benämns som *”a strong and measured leader”* och att han genom beordra operationen som både dödade Usama bin Ladin och även kunde bevisa hans död *”showed guts”*.

Obama får även en mer nyanserad kritik. NYT skriver att *”the passage has been uneven but his achievements unquestionable”* (Cohen, 2011), och Obamas kompetens lyfts fram samtidigt som han gestaltas som *”a lucky man”*. Det spekuleras att dödandet av bin Ladin kommer resultera i att Obama blir omvald tack vare både *”luck and purposefulness”*.

Generellt är gestaltningen av Barack Obama och hans administration i NYT tämligen begränsad i de artiklar som vi behandlat. Det refereras istället oftare till USA och amerikanska styrkor snarare än specifikt till Obama eller hans administration. I vissa partier där dödandet av Usama bin Ladin presenteras som mest positivt, gestaltas det ofta som en kollektiv seger för USA och amerikaner i största allmänhet; *”[...] we killed Bin Laden [...]”* (Friedman, Bad Bargains - NYTimes.com, 2011), *”We did our part. We killed Bin Laden with a bullet”* (Friedman, Farewell to Geronimo - NYTimes.com, 2011).

4.1.3 Politiska förhållanden i Mellanöstern

Det arabiska folkets nya mål

"Today I'm in Benghazi, where brave Libyans determined to forge a decent society battle an Arab despot, Muammar al-Qaddafi, the sometime terrorist and slayer of Americans who then claimed anti-Qaida credentials to secure the support of the West." (Cohen, 2011)

Usama bin Ladins död 2011 sammanföll med den arabiska våren vilket tämligen tydligt färgar de framtidsperspektiv ur vilka kriget mot terrorismen och al-Qaida gestaltas i NYT. Det skrivs om ett Mellanöstern i förändring, präglad av maktuppror och vad som beskrivs som en kamp för demokrati. Maktupproret har skiftat sitt mål; från västerländsk kultur och USA i synnerhet – till det inhemska diktatoriska väldet. Det skrivs om en majoritet av araber som söker efter en *"reasonable balance between modernity and their faith"* (Cohen, 2011) och en muslimsk värld *"yearning for peaceful, democratic change"* (Editorial NYTimes 020511, 2011).

Den arabiska våren

Det som kom att kallas den arabiska våren beskrivs som en senare reaktion på känslan av förödmjukelse hos många araber av att ha kommit efter resten av världen. Samma känsla hade tidigare utnyttjats av de islamistiska terroristerna i sin rekrytering – med syfte att rikta arabernas ilska utåt, dvs. mot västvärlden och även Israel.

Vad vi ser i NYT är att alla dessa problem oftast tar grund i ideologiska olikheter. Upproren under den arabiska våren gestaltas som kampen mellan det nya och det gamla – en kamp mellan de yngres strävan efter frihet och demokrati, och de gamla diktatorernas vilja att behålla sin makt. Här beskrivs det bl.a. att det kan uppstå ett maktvakuum. En artikel nämner *"[...] the terrorist's declared goal was to [...] restore an Islamic caliphate."* (Clarke, 2011). I efterspelet av den arabiska våren och avsatta diktatorer finns det alltså risk att det lämnas plats för islamistiska extremister att ta makten om folket inte lyckas skapa ett demokratiskt samhälle.

Linnéuniversitetet

"We want to be 'citizens'. Not all do, of course. Some prefer more religious identities and sectarian ones. This is where the struggle will be" (Friedman, Farewell to Geronimo - NYTimes.com, 2011).

Pakistan är också ett viktigt land att bejaka i ett fortsattkrig mot terrorism. Detta är ett land vilket inte drabbats av den arabiska våren och således finner vi inte lika hoppfulla beskrivningar av detta land. Fokus ligger istället på hur USA skall hantera detta land vilka har en nyckelroll i kriget mot al-Qaida. Förtroendet för staten har länge varit lågt: *"Pakistan had a huge credibility problem. It provides arms and safe haven for Afghan insurgent groups and pays their commanders to carry out attacks, but denies doing so"* (Khalilzad, 2011). Det uppstår ännu ett större problem Efter aktionen mot Usama som bodde i 60 miles från huvustaden i Abbottabad. Nu är en stora frågan, vilket sätter Pakistans trovärdighet på ytterligare prov *"how Pakistan's security services and government could have not known that Bin Laden was living in a custom-built fortress just 35 miles north of Pakistan's capital."* (Bremmer, 2011) USA:s problem med hur hanteringen av Pakistan skall gå till bygger mycket på deras viktiga roll i kriget mot terrorismen. *"As U.S. forces prepare to leave Afghanistan, Pakistan's role in the region and its willingness to target Islamic militants will become more important than ever"* (Bremmer, 2011)

4.1.4 Sammanfattning

Som kan utläsas av ovanstående gestaltningar kan inte "problemet" som definieras i NYT betraktas som enbart ett problem, detta just för att artiklarna behandlar olika frågor. Däremot kan vi hitta likheter i hur dessa problem behandlas och gestaltas. I grunden hittar vi två stora problemramar inom vilka amerikansk involvering i Mellanöstern rör sig:

1. islamistisk extremism (dess uppkomst, nuvarande status och framtid)
2. demokratisering av Mellanöstern (den arabiska våren, diktatorer och politiska spänningar)

Hur dessa problem har uppkommit och vem som bär ansvar för dem är också relativt klivet. Den övergripande avgränsningen för orsaksansvaret blir när artiklarna anser att problemet startade. Vissa lägger viss skuld på USA:s tidigare förfaranden och *"hypocrisy"* i mellanöstern, medan andra lägger vikten på bin Ladin och hans retorik. Det vi däremot ser som genomgående är att de som nämnt ovan är politiska handlingar och tankar som ligger till grunden för uppkomsten av

Linnéuniversitetet

dessa problem. Nedan följer en utredning om vad dessa gestaltningar av problem och orsaker få för konsekvenser för textens mening gällande moraliska omdömen och möjliga lösningar.

4.2 Moraliska omdömen & möjliga lösningar

Vi ser hur de olika relationerna mellan parterna och problemen som diskuterats tidigare utgör grunden för de moraliska värderingar och maktrelationer som NYT tar upp. Dessa värderingar över vilka grupper som har rätt och vilka som är dominanta bygger också på den diplomatiska och ideologiska gestaltning som identifierats i NYT:s artiklar. Kort sagt kan det sägas att det som gestaltas som moraliskt riktigt är de klassiska amerikanska värderingarna; frihet, demokrati, rättvisa. Medan en av de oftare uttryckta lösningarna gäller stabilitet i Pakistan och Afghanistan i samband med den arabiska våren.

4.2.1 Usama bin Ladin & terrorismen

En symbolisk död

”The mass murder so agonizing it had to be distilled to three digits – 9/11 – poisoned a new century at its outset. Bin Laden was that poison’s slowly drip.” -
(Cohen, 2011)

Här ser vi en metafor; bin Ladin var giftet som infekterat och skadat inledningen av ett nytt århundrade. Detta kan i retorisk mening ses som ett argument för gestaltningen av bin Ladin som ett förkropppligande av terrorismens ideologi – ett bevis på att han inte enbart var kött och blod. Usama bin Ladin planerade och var ytterst ansvarig för attacken den 11 september 2001. Den smärta som spreds läggs i ovanstående citat fram som allmängiltig, och dess effekt kan fortfarande kännas av i USA. Vad vi ser här är ett argument med tydliga inslag av både pathos och ethos. Pathos – argumentets känslomässiga del – förmedlas genom att påminna läsaren om det hemska och vädja till de känslor som framkallas för att berättiga påståendet. Den vedertagna uppfattning om att bin Ladin låg bakom attackerna kan ses som ett inslag som styrker det faktum att han var ett gift, ett inslag av ethos.

Linnéuniversitetet

Usama bin Ladin död är en viktig del, inte enbart för det militära kriget mot terrorism i sig, men det framhålls som att det är början på något nytt, ett bevis på att hans idéer och ”hatet mot väst” är på väg att försvinna eller åtminstone försvagas. Usama bin Ladin död innebär en seger och rättvisa, men den kopplas mycket närmre ihop med de värderingar och tankar som också den arabiska våren gett uttryck för, än som ett uttryck för hämnd. Usama bin Ladin betydde inte längre mycket för det faktiska terrorhotet, men var fortfarande en stark symbol. Uppfattningen om hans betydelse för just al-Qaida är kluven, men i NYT gestaltas terrorism som ett mycket vidare fenomen än något som enbart är kopplat till just denna organisation.

I NYT uttrycks ganska tydligt att, med Usama bin Ladin död, finns det ingen större anledning att stanna i Afghanistan – i varje fall inte på lång sikt. Det som krävs är stabilitet i regionen – en stabilitet som inte stöder sig på eller livnär de islamistiska extremisternas framfart, varken genom att öppna upp för dem, eller förtrycka folk som leder till att terrorism kan presenteras som en lösning för folket. Detta är en del av kärnan i det ”nya” kriget mot terrorismen. Här gestaltas Afghanistan och Pakistan som de två centrala regionerna som behöver stabiliseras för att motverka terrorismen.

4.2.2 USA & Obama-administrationen

Patriotism och sammanhållning

Trots att amerikaner gestaltas som offer, finner vi också tecken på att USA också har en skyldighet att hjälpa de länder som nu kämpar för demokrati. De axlar alltså även ansvar att ge stöd till ”[...] *Muslims in creating a counterweight to violent extremism*”. (Clarke, 2011).

Att det är tydliga inslag av ”we” i de sammanhangen som talar om just problem beskrivs ovan. Däremot byts det personliga pronomenet ut när lösningar och framtidsperspektiv presenteras; ”[...] *that would mean America converting the lion’s share*” (Friedman, Bad Bargains - NYTimes.com, 2011)”[...] *reducing the U.S footprint in Afghanistan*” (Friedman, Bad Bargains - NYTimes.com, 2011). Effekten av denna användning av pronomen är att problem blir en del av den allmänna agendan, eller rättare sagt, speglar vad som är rätt, fel och som det amerikanska folket borde bry sig om. Lösningarna däremot blir en fråga för administrationen och medför en

Linnéuniversitetet

öppning för olika ideologiska riktningar. Historiskt har däremot USA varit ett *we*: "*we did our part*" i kriget mot terrorismen.

Stabilitet i Mellanöstern

I övrigt blickar vissa av artiklarna i NYT framåt, och ur ett framtidsperspektiv uppmanas Obama-administrationen till olika aktioner för att bl.a. stabilisera situationen i Mellanöstern. Det skrivs exempelvis att "*Obama should use this moment [...]*" (Editorial NYTimes 020511, 2011), och att de bör "*Oust Qaddafi with ruthlessness [...]*", "*End the war in Afghanistan [...]*" (Cohen, 2011)

I flera fall föreslås det att USA ska bidra med stöd i någon form, medan andra ser den arabiska våren mer som den arabiska världens egna kamp. En artikel uttrycker följande: "*We did our part. We killed Bin Laden with a bullet. Now the Arab and Muslim people have a chance to do their part – kill Bin Ladenism with a ballot [...]*" (Friedman, Farewell to Geronimo - NYTimes.com, 2011). USA:s involvering är således fullbordad. De hjälpte till genom att döda bin Ladin och således – som argumenterat för tidigare – också lyckas försvaga genomslagskraften i hans idéer.

De flesta artiklar framhåller däremot att amerikanska stödet skall utgöras av att man "*Steer the Arab revolutions into port with consistent political support and funding. Arab democracy must also mean Arab opportunity*" (Cohen, 2011). Det är alltså en fråga om att utveckla ideal och relationer, att genom stöd och diplomatiska insatser hjälpa till att förbättra den arabiska världen. Som det gestaltas är det i Pakistan och Afghanistan som al-Qaida har sitt säte och är som starkast. I andra länder, på grund av förtryck och undermålig utbildning, har de islamistiska idéerna tagit näring av dessa förhållanden för att rekrytera och berättiga sina handlanden.

Här föreslås det, i linje med de förslag som uttrycks i de andra artiklarna, att erbjuda direkt stöd till K-12-program ("kindergarden till twelfth grade") för att utbilda och således bekämpa terrorismen och sätta ett exempel. En annan artikel ser att det finns grupper i Afghanistan och Pakistan som, i likhet med de involverade i den arabiska våren, strävar efter förändring – men saknar organisation. Här föreslås det att USA skall hjälpa dessa grupper "*with both an appealingly articulated ideology and an effective organizational structure.*" (Clarke, 2011) Det föreslås till och med att USA skall bistå med en politisk ideologi för att uppnå stabilitet. Det

Linnéuniversitetet

viktiga är att de arabiska grupperna själva får växa och utveckla sin regering i likhet med den arabiska våren som också är en del av lösningen som presenteras i NYT.

Som nämnt under definition av problem och orsak har även den amerikanska inställningen till diktaturerna i arabvärlden mött kritik precis på samma sätt som de militära aktionerna inte gestaltats i positivt ljus. I flera av NYT:s artiklar är kritiken riktad på det vis att USA inte tagit sitt ansvar, och att de inte levt som de lärt – *”the American hypocrisy”*. Vi ser att de moraliska värderingar som lyfts fram är att det är USA som skall hjälpa, inte med krig, utan genom erbjuda medel till självhjälp och stöd. Demokrati skall växa fram från folket på redlig väg och USA har en skyldighet att hjälpa till.

4.2.3 Politiska förhållanden i Mellanöstern

En ny, ung generation

”Today I’m in Benghazi, where brave Libyans determined to forge a decent society battle an Arab despot, Muammar al-Qaddafi, the sometime terrorist and slayer of Americans who then claimed anti-Qaida credentials to secure the support of the West.”

- (Cohen, 2011)

Det skrivs om en nutid och en annan arabisk framtid där ilskan riktas inåt. NYT skriver om en förhoppning att kriget mot terrorismen ska lyckas ersättas av en fredlig kamp för frihet. De araber som gör revolt mot den egna makten gestaltas som *”forces of decency”* som reser sig *”[...] peacefully to gain the dignity, justice and self-rule that Bin Laden claimed could be obtained only by murderous violence and a return to puritanical Islam”* (Friedman, Farewell to Geronimo - NYTimes.com, 2011). Religion gestaltas här som något av ett hinder för den framtida utvecklingen. Vissa araber skrivs vilja bli *”citizens”*, med *”real elections, with real constitutions, with real political parties and real progressive politics”*, medan andra föredrar *”more religious identities and sectarian ones”* (Friedman, Farewell to Geronimo - NYTimes.com, 2011). NYT framför att det är mellan dessa inställningar som den framtida kampen kommer att utkämpas.

Linnéuniversitetet

Demokratiseringen av Mellanöstern läggs fram som en kamp för frihet och det är de unga i arabvärlden som gestaltas att kämpa för detta. Dessa unga araber nämns som den drivande kraften bakom den arabiska våren och de tankar som håller på att forma om Mellanöstern. Det som skildras i artiklarna är inte upproren i sig, utan idéerna. Beskrivningarna av upproren handlar inte i samma utsträckning om vem som gjorde vad, utan fokuset läggs istället på de tankar som ligger bakom. "[...] *they decided to do it under the banner of one word that you hear most often today among Syrian rebels: 'Silmiyah.'* It means peaceful. 'We will do this peacefully'." (Friedman, Farewell to Geronimo - NYTimes.com, 2011) När detta ställs i relation till de förtryckande diktatorerna och mordiska terroristerna som beskrivs i artiklarna förmedlas bilden att det är de unga rebellerna som har moraliskt rätt.

De rätta idealen

Det finns emellertid en annan sida av denna gestaltning. De som gör uppror är "*the Arab public*" och "*a young, urban middle class that is sick of the old order*" (Kepel, 2011). Denna grupp ställs i och med sitt uppror mot diktaturerna i kontrast till sina motståndare. Genom sina fria ideal bildas ytterligare en kontrast mot de islamistiska extremisterna. Diktatorerna gestaltas som allas fiender; folket gör uppror mot dem och islamisterna vill ta deras makt. Kontrasten mellan islamister och rebellerna är däremot mer intressant. I några artiklar när det pratas om den muslimska tron, nämns främst extremisterna. Här kan vi alltså utläsa en särskild gestaltning av islam. Genom att bara presentera en sida av islam som islamistisk, och andra muslimer som "*the arab public*" – som inte hänvisar till någon religion – börjar bilden av muslimer som terrorister målas upp. Detta sker dock inte genomgående i NYT, men återfinns i några av artiklarna.

Demokrati och västerländska ideal gestaltas som de rätta. De arabiska folken har nu möjlighet att döda bin Ladins ideologi med "[...] *real elections, with real constitutions, real political parties and real progressive politics*" (Friedman, Farewell to Geronimo - NYTimes.com, 2011) "*Real*" i detta sammanhang blir alltså motsatsen till hur det har varit tidigare. Då skribenten är amerikan och det främst är amerikaner som läser texten kommer deras uppfattning om dessa fenomen vara det som blir riktigt – den västerländska demokratin.

Afghanistan och Pakistan

Linnéuniversitetet

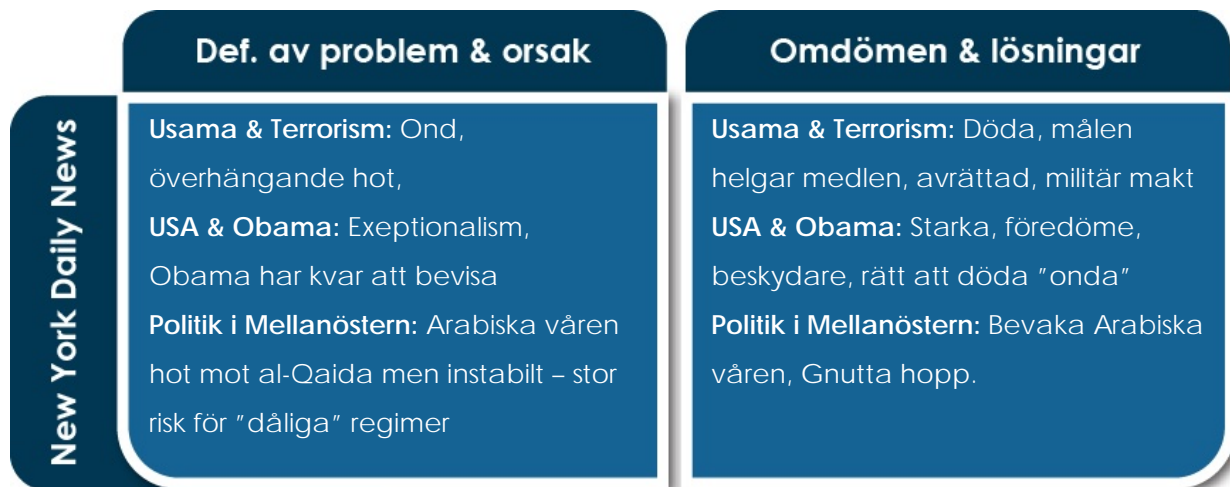
Två andra viktiga stater som står inför problemet att den arabiska våren inte blossat upp i dessa är Afghanistan och Pakistan, varpå USA inte kan förlita sig på folket som drivande kraft bakom förändring som skall leta till ”acceptabla” regeringar. Här föreslås det andra förslag, men ingen som involverar ytterligare militärt strid. Det handlar om diplomati och att genom ekonomiska påtryckningar och politisk hjälp uppnå en form av stabilitet, vilket skulle öppna upp för ökad demilitarisering av amerikanska styrkor.

Hur stabiliseringen skall gå till förhåller sig lite olika i NYT. Vad som däremot är gemensamt för många av artiklarna är att det finns mycket kraft att hämta i Usama bin Ladins död. I relationen med Pakistan kan den information som amerikanerna kom över vid operationen mot bin Ladin fungera som motvikt till pakistanska erbjudanden. I relationen med Afghanistan kan den användas som en symbol för USA:s styrka och uthållighet – att de inte accepterar terrorism och korruption utan att de bekämpar den.

Att villkoren för det ekonomiska stöd som både Pakistan och Afghanistan erhållit från USA måste förändras är också något som det råder någorlunda konsensus om. I en artikel beskrivs förhållandena kring det ekonomiska stöden som: *”Pakistani army and intelligence service ‘were in the-looking-for-Bin-Laden business, and if they found him they’d be out of business’ [...] President Hamid Karzai in Afghanistan plays the same game. He’s in the looking-for-stability-in-Afghanistan business. And as long as we keep paying him, he’ll keep looking”* (Friedman, Bad Bargains - NYTimes.com, 2011)

Genom att uppnå stabilitet i Pakistan och Afghanistan minskar den yta som al-Qaida och terroristerna kan vistas och växa på, och reformer efter den arabiska våren minskar det missnöje som de när sig på. Ogräset som är terrorism kommer således att förtvina och dö.

5. Gestaltningen i New York Daily News

Modell 5.1: Analysschema – Gestaltningen i New York Daily News

Den slagkraftiga gestaltningen

slagkraftig: ”delvis med anslutning till slå, göra starkt intryck, vara verkningsfull”(SAOL)

Usama bin Ladins död hade stor betydelse för amerikaner – för deras hämnd och rättvisa. I NYDN är det tydligt att det är individen Usama bin Ladin som tillintetgjorts – mannen som låg bakom attackerna, en man som förtjänade att dö. I och med de starka känsloladdade uttryck som återfinns i NYDN:s artiklar förmedlas en känsla av glädje på ett annat sätt än i NYT. Denna glädje är ett tydligt tecken på att Usama bin Ladins död får en mer personlig och nära koppling till USA än till den arabiska världen i stort.

Det var USA:s rätt att döda Usama. Det var också de som lyckades, de som slog ett hårt slag mot terrorismen som i NYDN ses som att det skall bevisa, för andra som planerar att skada USA, att USA inte glömmer utan är så starka och uthålliga att ingen kommer undan. Ett övergripande tema i NYDN är styrka. Att visa styrka och handlingskraft gestaltas som ett viktigt attribut i NYDN. Inte bara för amerikaner och USA utan för alla, styrka blir måttet för dominans och superioritet. Svag sätts mot stark, och handling framåt sätts emot flykt.

5.1 Definition av problem & orsak

Att betrakta enbart ett ”problem” i NYDN är inte något som är möjligt. På samma vis som vi identifierade en rad problem i NYT som följde samma tema och gestaltning, finner vi även ett antal övergripande problem som behandlas i NYDN. Här ligger problemen på en mer jordnära och konkret nivå, de kretsar kring mer konkreta handlingar och gestaltas kausalt. De två övergripande problemen som kan identifieras är: 1, fortsatt terrorism (i den mening av hur starka olika terrorgrupper är och vilket hot de nu utgör). 2, Bekämpning av fortsatt terrorism,

5.1.1 Usama bin Ladin & terrorismen

En intensiv ondska

I NYDN fokuserar gestaltningen på personen Usama bin Ladin. De gör en intensiv beskrivning; av ett hot, en mördare och förövare – som USA sökt och tagit ut sin hämnd på. Trots de starka beskrivningarna av ondska, hot och som gärningsmannen bakom 9/11, återfinns även här hans intelligens och betydelse för al-Qaida.

Beskrivningar av bin Ladin är starkt laddade med både metaforer och metonymier, pathos- och logos-argument samt ethos som ofta bygger på en koppling till kollektiva känslor som skapar närhet mellan texten och läsaren. Usama gestaltas både som ett hot och som någon som förtjänade sitt öde. Usama definieras snarare utifrån sitt straff än utifrån en historisk koppling. ”[...] *I hoped they dropped him in shark-infested waters*” (citerat från privatperson) och ”[...] *to know that this murderous lunatic endured more than a little pain in his final moments*” (Cupp, 2011). Båda dessa meningar ger uttryck för ett väldigt starkt pathos, där artikeln vädjar till de känslor av hämnd och smärta som många amerikaner genomled på grund av Usama bin Ladin.

Både glädje och sorg tar sig form och utgör grunden till den gestaltning som NYDN använder kring Usama bin Ladin. Han gestaltas i en av artiklarna som ”*a killer as frosty as a meatlocker*” (Crouch, 2011). Metaforer och starka adjektiv ger en mycket intensiv bild av personen bin Ladin.

Linnéuniversitetet

"[...] his was the face of the organization and the voice of its extremist narrative and ideology. His death could mark a turning point in the decade-long global struggle against terrorism." (Levitt, 2011)

I denna artikel från NYDN kan vi se gestaltningen av Usama bin Ladin som mannen och hans egenskaper. I centrum för denna gestaltning ligger hans tidigare handlingar, hans roll inom al-Qaida och hans påverkan på terrorism världen över. Han gestaltas också som ett direkt hot som har eliminerats.

Det var bin Ladin som slog först

Orsaken till kriget mot terrorismen läggs på bin Ladin själv, hans roll i krigets utveckling är grundläggande. Citaten *"Bin Laden declared war on us in 1998. But it was not until 9/11 that we took him seriously."* (Krauthammer, 2011) och *"Long before 9/11 Bin Laden declared war on the U.S. for its role as the leader of the free world."* (Editorial NY Daily News 020511, 2011) är från två artiklar vilka båda lägger vikten på Usama bin Ladin. I dessa citat kan vi utläsa att det var han som låg bakom kriget. På samma sätt som vi ser bin Ladin som ansvarig för kriget här, finner vi några kopplingar till attentatet 9/11 som också ofta används som den utlösande faktorn för det efterföljande kriget.

Beskrivningar och argument med tydlig logik är exempelvis följande: *"He was the architect of the death of nearly 3,000 people [...]"*. Detta är ett påstående som faller utanför modalitetsskalan, och istället utgör en av polerna. Det är således inte öppet att säga emot – bin Ladin hade en stor roll i 9/11-attentatet. För att ytterligare understryka bin Ladins brott mot USA, fortsätter meningen: *"[...] because they were residents or citizens of a nation that welcomed all religions, all races, all creeds and hoped they would all succeed [...]"* (Editorial NY Daily News 020511, 2011). Genom att lyfta fram detta som bin Ladins motiv bakom attacken, gestaltas han också som en direkt fiende till USA:s grundläggande värderingar och frihet. Attacken skedde mot USA och i och med påståendets uppbyggnad som en sammanhängande sanning kan vi inte separera USA från de ideal som presenteras, och inte heller bin Ladins hot mot dem. Usama bin Ladins död innebär således mer än bara en hämndaktion och att förhindra framtida hot och attacker. Hans död kan även symbolisera en eliminering av ett hot

Linnéuniversitetet

mot amerikanska värderingar i allmänhet. Stycket avslutas med: *"Dead. He is dead. God blesses America."* (Editorial NY Daily News 020511, 2011)

Framtiden för terrorism

I NYDN läggs ingen större vikt vid att skildra terrorattacken mot USA den 11 september 2001, mer än att beskriva det som *"[...] the most heinous atrocity inflicted upon the national soil"* (Editorial NY Daily News 020511, 2011). Däremot gestaltas en viss hotbild; *"the terrorist threat to the West remains clear and present"* (Levitt, 2011) och att elimineringen av Usama bin Ladin inte kommer göra mycket för att *"alleviate the problems that have poisoned relations between the United States and much of the Islamic world"* (Bacevich, 2011). Det spekuleras även, utan direkta belägg, att Usama bin Ladins död till och med *"[...] may push some over the radical edge and mobilize others already radicalized to carry out terrorist plots"* (Levitt, 2011)

"Who will be the next Osama Bin Laden? Top counterterror expert sizes up the candidates" (Schindler, 2011)

Citatet ovan är rubriken på en artikel i NYDN vars generella ton är i det närmaste lättsam och understundom ungdomlig, eller åtminstone informell. Artikeln presenterar olika kandidater till att ersätta Usama bin Ladin som al-Qaidas ledare och ansikte utåt. En stor mängd fraseringar och ordval vittnar om ett mer informellt perspektiv på terroristorganisationens framtid; *"has-been"*, *"a bore"*, *"the verbose sensation"*. Den fortsätter med citat som *"his following is impressive, judged by YouTube hits, but his operational experience is nil"*, *"lacks the star power of other, younger fighters"*, *"media savvy"*, *"young warrior with a great deal of jihad under his belt"*, *"higher-ups"*. I övrigt gör artikeln gällande att *"permanently disabling Al Qaeda is within our grasp"*. (Schindler, 2011)

Problematiken som tas upp kring fortsatt terrorism fokuserar inte på direkta orsaker till dess existens, utan på vilken effekt och form denna kan tänkas ta. *"Despite his death, the groups, franchises and followers Bin Laden founded and inspired continue to aim at Western targets."* (Levitt, 2011) Vi ser här kärnan i problemet; hur stor betydelse Usama bin Ladins död än hade för terrorismen och i synnerhet för al-Qaida, så gestaltas fortfarande en överhängande hotbild.

Linnéuniversitetet

Terrorister fortsätter att handla och USA behöver göra någonting åt det. vilket i en artikel uttrycks som *"further counterterrorism successes in the long war against the asymmetric threat of global terror."* (Levitt, 2011)

5.1.2 USA & Obama-administrationen

Styrka, glädje och handlingskraft

I artiklarna är det nutidsskildringen som ges störst plats. Visst finner vi som nämnt ovan några hänvisningar till attacken på World Trade Center, men dess funktion är snarare som att fungera som ett argument för amerikanernas styrka, glädje och handling.

"Osama Bin Laden is dead, struck down by the swift and sure hand of America's fighting force" (Editorial NY Daily News 020511, 2011)

Denna rubrik sätter förhållandet mellan styrka och bilden av USA i ett tydligt ljus. Gestaltningen av USA i denna artikel bygger på dess handlande. Med snabb och stadig hand slog amerikanska styrkor ner bin Ladin – det är bilden av USA som förmedlas och det är också det centrala. Adjektiven beskriver USA snarare än Usama bin Ladin.

Ett bra exempel på hur vikten av handling och hur styrka figurerar är också den artikel som ställer sig frågande till Barack Obamas mod. Här nämns det, i enlighet med styrka som mått, att det inte var Obama som på säkert avstånd tog ett beslut som hade *"guts"*. De som verkligen hade *"guts"* var de Navy SEALs som slog till mot Usama bin Ladins hus. Den fysiska handlingen gestaltas vara det modiga, inte beslutet som beordrade handlingen. (Bacevich, 2011)

Obama gjorde något rätt

I samband med operationen som dödade Usama bin Ladin beskrivs administrationen dock ha handlat med *"precision and determination"*. En artikel tar upp att till och med republikaner och anhängare av högern var tvungna att erkänna Barack Obamas kompetens: *"In this case, even mock praise couldn't conceal the huckster's need to admit Obama had gotten something major right."* (Crouch, 2011) Obamas handlingar möter beröm och motståndarna beskrivs som *"huckster"*. Denna positiva gestaltning av Obamas administration förekommer nästan enbart i

Linnéuniversitetet

samband med dödandet av Usama bin Ladin. Artikeln försätter att beskriva den uppfattning av Obama som en man med svag handlingskraft inte varit riktig.aktionen mot Usama bin Ladin var det avgörande beviset; *”To many, Obama seemed hopelessly buried under factoids in the White House garden, but now comes up not only smelling like a rose but quietly carrying the thorns that distinguish these rough and ready flowers”*. (Crouch, 2011)

Grundstenen Bush

Obamas föregångare George W. Bush ges också en positiv gestaltning för sina handlingar i kriget mot terrorismen. En artikel gestaltar Bush som grundstenen för det USA som slutligen dödade bin Ladin. Även om vi kan återfinna kritik mot republikanska anhängare – bl.a. riktat mot radioprataren och politiska kommentatorn Rush Limbaugh som beskrivs som *”a grand master of the paranoid wing of the media circus”* – handlar denna kritik mer om deras syn på och hur de tidigare framställt Obama snarare än deras politiska handlingar.

”[...] a Global War on Terror infrastructure that critics, including Obama himself, deplored as a tragic detour from American rectitude. It was all not just un-American, [...] but also unnecessary” (Krauthammer, 2011)

Detta skrivs efter en rad uppräknningar av åtgärder som vidtogs av Bush-administrationen. Nästa stycke inleds med meningen: *”Really? We could never have pulled of the Bin Laden raid without a major military precence in Afganistan”* (Krauthammer, 2011). Vidare argumenteras även för att insamlingen av information under Bush också varit viktig. Genom att ha kritiserat ett system som Obama-administrationen sedan också använt sig av och nått resultat – tack vare Bush-administrationen – gestaltas Obama här som något skenhelig.

Försvar och framtid

Då USA gestaltas som en kraft för det goda, är det USA:s skyldighet att bekämpa det onda. Grundargumentet för att försvara kriget mot terrorismen och dess fortskridning bygger till stor del på att det är ett krig. I krig dör människor – bin Ladin gestaltas således som ett krigsoffer. Detta och att kriget måste försätta byggas på den hotbild som gestaltas i artiklarna; *”[...] while*

Linnéuniversitetet

Bin Laden's death marks an extremely important infliction point in the fight against jihadism, it's too early to declare victory" (Krauthammer, 2011)

5.1.3 Politiska förhållanden i Mellanöstern

I NYDN har är väldigt sparsamma med gestaltningen av den arabiska våren. I de få artiklar som nämner den, gestaltas den oftast i relation till al-Qaida. Vi finner även att artiklarna inte ställer sig kritiska till upproren men finner att den instabilitet i regionerna som uppkommit kan leda till problem *"But these revolutions are not without risks. If they falter and fail to build a new democratic world, Al Qaeda could emerge again"* (Kean & Hamilton, 2011)

Dock uppmärksammar tidningarna utifrån perspektivet av den arabiska våren även al-Qaidas situation, där bin Ladins död kom vid *"a sensitive time for Al Qaeda"*. De skriver att *"a bunch of Arab youth"* på några veckor lyckats åstadkomma, *"relatively peacefully"*, vad *"Al Qaeda and its ilk"* misslyckats med under flera år av *"indiscriminate violence"*. I och med den arabiska våren skriver de att *"[...] the loss of Bin Laden will be especially felt"* (Levitt, 2011)

5.2 Moraliska omdömen & möjliga lösningar

5.2.1 Usama bin Ladin & terrorismen

Ett tillbakatryckt al-Qaida

Operationen som dödade Usama bin Ladin var inte bara hämnden för ett brott – det var *"a message to evil"*. al-Qaida är nu försvagade och tillbakatryckta; *"It is in retreat because of the terrible defeats it suffered once America decided to take up arms against it, a campaign known as the war on terror"* (Krauthammer, 2011)

"With Osama Bin Laden gone, Al Qaeda just got a lot weaker"

Beträffande nutiden och framtiden gestaltas al-Qaida och andra terroristorganisationer i flera av artiklarna som kraftigt försvagade av bin Ladins död; delvis genom sakliga redogörelser, så som *"a major blow to the morale [...] and the stability [...]"*, *"subsiding"* och *"in retreat"* – och i

Linnéuniversitetet

mer målande skildringar, där dödandet av Usama bin Ladin är *"more than just a violent shake of the tree; it is more like chopping down the tallest tree in the forest"* (Levitt, 2011) NYDN skriver hoppfullt att hans död kan markera en vändpunkt i den globala striden mot terrorism. Med *"a signal victory in a clash with the demonic and the demented"* gestaltas både dödandet av Usama bin Ladin, al-Qaida och kriget mot terrorismen i allmänhet i en och samma mening. Ett annat citat beskriver al-Qaida metaforiskt och mytologiskt; *"Al Qaeda has been beheaded, but this is a hydra-headed animal. They are not done, but they are hunted and they know it."* (Editorial NY Daily News 020511, 2011)

Dödsstraff eller krigsoffer

Usama bin Ladins död och den roll som USA spelade i den får i NYDN viktiga konsekvenser i gestaltningen av rätt och fel. Det råder ingen tvekan om att USA dödade honom, och att det var rättfärdigt – därom är alla artiklar väldigt överens. Nästan alla artiklar vi läst talar om Usama bin Ladins död, att han dödades som om det "bara skedde". Operationen mot bin Ladin var ett "kill-or-capture" (Scherer, 2011), Obama och administrationen hade alltså inte någon uttalad order om att döda bin Ladin. Detta kan tänkas vara en trivial anekdot, men hade det funnits en order i bakgrunden hade detta varit en form av politiskt mord, vilket är fördömt av många stater och FN (UN.org, 2013).

"Worst, those who view every action by the U.S. government as trampling civil rights, no matter how justified the action, no matter how necessary to the protection of American life and limb, are starting to blather about taking Bin Laden's life." (Editorial NY Daily News 040511, 2011)

Frågan om hur lagligt och moraliskt rätt det var behandlas i en artikel. De tar upp att flera politiska ledare bland annat inom FN ställer sig kritiska till förfarandet av USA, vilka direkt dödade bin Ladin. Idén som presenterar och rättfärdigar USA:s förfarande är att detta skedde under krig, och att Usama var ett krigsoffer. Artikeln fortsätter med ett citat om att det viktiga i frågan är just vilka order som låg bakom. Det är ordena som utgör frågan om detta var ett brott mot mänskliga rättigheter.

Linnéuniversitetet

På grund av att det inte fanns någon uttalad ”kill-order” mot bin Ladin var hans död en del av kriget – ett krigsoffer. Många artiklar uttrycker sig så här, men på samma gång ser vi i NYDN en annan vinkel. Här gestaltas det som en avrättning, som det uttalade eller underförstådda målet faktiskt var bin Ladins död, inget annat. På ett ställe benämns operationen som ”*Bin Laden’s execution*” (Krauthammer, 2011). Detta förmedlar en tydlig bild av något annat än ett krigsoffer, det var planerat och det utfördes utan rättegång. Det var också berättigat då bin Ladin var ett så pass stort hot och tagit så många liv. I detta citat kan vi även utläsa ordet ”*execution*” som ett av stor betydelse. Avrättning är ett straff snarare än något som sker under fanan av ett krig.

Ett överhängande hot

Enligt NYDN är kriget inte över. Det kan vi inte minst läsa ut av de hotbilder som presenteras i artiklarna. Däremot är som nämnt tidigare bin Ladins död en viktig händelse för USA. Det är långt ifrån över men al-Qaida och andra terrorgrupper har nu fått se hur uthålliga och starka USA är. Lösningarna som föreslås följer också den slagkraftiga gestaltning som vi har funnit.

I en artikel som behandlar ämnet om al-Qaidas framtid, föreslås också strategiska mord för att nå de amerikanska målen, aktioner med ”[...] *the precision and determination showed by the administration in the months leading up to the Abbottabad raid.*” (Schindler, 2011) Artikeln fortsätter med att förklara att denna metod kommer kräva ”[...] *discipline and will – including targeted killings in many countries – but the stakes are high and the risks match rewards.*” Här förmedlas tanken om att målen helgar medlen.

Flera tidningar rättfärdigar ”*targeted killings*”, som en artikel uttrycker det, och att detta skulle vara en del av lösningen på kriget mot terrorismen är många artiklar överens om. Det skrivs bland annat om att nu när bin Ladin är död finns en risk att Ayman al-Zawahiri skall ta över ledarskapet över organisationen; ”*May Ayman al-Zawahiri, the second in command to Bin Laden, be next.*” (Editorial NY Daily News 020511, 2011). Den bild som NYDN gestaltar är att det finns många enskilda individer som står i vägen för det amerikanska målet att få slut på den islamistiska terrorismen, och dessa människor måste bort.

Linnéuniversitetet

5.2.2 USA & Obama-administrationen

Rättvisan har segrat

I NYDN gestaltas USA som en nation som skipat rättvisa och fått upprättelse. Det finns några hänvisningar till attacken men de är sällan i annat syfte än att peka på hur hemsk bin Ladin var. Vi finner också mycket tydliga gestaltningar av USA som en hämnare som uppnått rättvisa och av den glädje som ”alla” amerikaner känner.

”This is a moment of high celebration and national pride. Almost 10 long years in coming - nine years, seven months, 20 days - this is a moment of sweet retribution that is the only justice the United States of America could exact for the most heinous atrocity inflicted upon the national soil” (Editorial NY Daily News 020511, 2011)

USA har slagit mot de onda, den logiska kopplingen blir att USA är goda; de är starka och har skipat rättvisa. Budskapet som sändes till ondskan var: *”America remembered, America pursued, America prevailed.”* (Editorial NY Daily News 020511, 2011) vilket också det ett bra exempel på en anaför som används för att gestalta USA. Det är inte bara militären och administrationen som tar sig plats i detta citat utan hela amerikanska folket. Som nation står USA starka och sammanhållna. De är en förebild för världen och genom sin kamp hjälper de sina allierade. *”We are gaining strength, and transferring at least a little of it to those who fight on our behalf”* (Greenman, 2011). De växer sig starkare och hjälper de som hjälper dem genom att vara inspiration i kampen mot terrorismen.

En lycka värd att fira

Att man har lyckats förint bin Ladin är *”Smashing, simply smashing”* – vilket ger uttryck för den lycka som amerikaner uppges känna – och detta är värt att fira. Däremot finns det de som inte firar bin Ladins död; *”the minority”* – och dessa fördöms i en artikel. De flesta firar och de som inte gör det borde göra det.

”If you cannot occasionally celebrate when something big goes your way, you cannot endure the drudgery between the victories; therefore, you ought not to

Linnéuniversitetet

fight at all. And if you cannot fight when you are someone else's declared target, you have no pride at all, or appreciation for human self-preservation. This is, to me, no way to live." (Greenman, 2011)

Skribenten argumenterar här för att amerikaner har rätt att, och bör, fira. Ingen vill ses som en person utan stolthet eller inte uppskatta liv. Artikeln tar upp att det finns delade åsikter om kriget i Irak och Afghanistan, men, *"If there is any group we are legitimately fighting as a nation, it's the group that declared war on us long before Sept. 11, 2011. This is Al Qaeda [...]"* (Greenman, 2011) alltså en stor anledning, enligt ovanstående argument, att fira – vilket majoriteten gör.

En gnutta självkritik

I ovanstående citat skymtar dock ett visst mått av självkritik fram, då formuleringen öppnar upp för att det kan finnas grupper USA inte har legitimitet att kämpa mot. I de flesta artiklar från NYDN finner vi däremot nästan ingen kritik alls. Här skiljer sig en artikel lite ur mängden och uttrycker att den klagan som hörts från den muslimiska världen är till stor del USA:s fel. *"Not least among those gripes relates to clumsy, costly and almost uniformly counterproductive U.S. meddling in their affairs, not infrequently taking the form of invasion, occupation or ordnance falling unexpectedly out of the sky."* (Bacevich, 2011) Genom att gestalta historien på detta sätt, men påpeka att det har skett en förändring, får vi ännu ett bevis på att *"America is decent, honorable and a force for good"* (Cupp, 2011).

En artikel framhäver att det var SEAL Team Six – dvs. gruppen som utförde operationen mot Usama bin Ladin – som var *"gutsy"*, och inte presidenten som tog beslutet vilket tidigare skrivits i NYT. NYDN skriver: *"Pardon this mild dissent: It was the assault force that entered Bin Laden's million-dollar hideaway in Abbottabad that showed the real guts"* (Bacevich, 2011). Artikeln fortsätter med att förklara att Barack Obamas har en stor utmaning framför sig, och vidare pekar den på stora brister i Obamas utrikespolitik. Kriget mot terrorismen gestaltas här i sin helhet kraftigt negativt där såväl Bush som Obama kritiserar; *"Out of hubris and folly have come one utterly unnecessary war in Iraq, a second mismanaged one in Afghanistan and sundry*

Linnéuniversitetet

other sideshows now culminating in Obama's war-that-is-not-a-war against Moammar Khadafy" (Bacevich, 2011)

"There is light at the end of the tunnel. It's up to Obama to lead us out of darkness and into daylight." (Bacevich, 2011)

Artikeln uttrycker en möjlighet för Obama att byta riktning i den amerikanska utrikespolitiken – och bevisa att han har vad som krävs; *"Let's see if Obama has the guts and the wit to seize it"*. Citatet ovan avslutar denna delvis kritiska artikel och kan således utläsas med viss pessimism och tveksamhet. Meningsbyggnaden lämnar uttalandet helt öppet och antyder således en viss brist på övertygelse beträffande Obamas förmåga att fatta rätt beslut.

Obama, en handlingens man, men inget mer

"I have plenty of reservations about President Obama's foreign policy, his handling of the terrorist threat and his murky relationship with religious America. But in Bin Laden's burial, Obama showed the world that America leads by example. [...] And for that, as much as for giving the order to kill Bin Laden, the President deserves credit." (Cupp, 2011)

Det som Barack Obama får positiv respons för är aktionen mot bin Ladin och att han visar för världen att USA föregår med gott exempel. Hans politik och ledarskap däremot ges mindre positiv gestaltning. Det positiva fokuserar snarare på USA och inte på Obama som ledare. Det är inte administrationen som gestaltas att föregå med gott exempel, utan hela Amerika som nation – som ett folk med goda värderingar som speglas i Obamas handling. Den positiva gestaltningen syftar snarare till att visa att Obama "är amerikan", att han följer de värderingar och etik som USA står för som nation.

I frågan om Usama bin Ladins begravning till sjöss, en begravning som utfördes i enlighet med Islams traditioner, framstår också USA som bättre; *"[...] America's respect for faith in general is what makes us special. It's what makes us better, too"* (Crouch, 2011). De är bättre än terroristerna, som dödar och inte visar någon respekt, USA ställer sig däremot över sitt hat och

Linnéuniversitetet

gör det rätta. I texten uttrycks det att begrava honom till sjöss var viktigt för att hans grav inte skulle bli en ikonisk plats dit extremister kan vallfärda, men att *"a woodchipper would have been fine, too"*. Genom att ge uttryck för motviljan att visa respekt för en person som Usama bin Ladin, gestaltas USA som ännu starkare när de ställer sig över denna instinkt och gör det rätta. Detta visar USA även för världen runt omkring.

Att bekämpa terrorismen

"And for that, as much as for giving the order till kill Osama Bin Laden, the President deserves credit" (Cupp, 2011)

Ovanstående citat har också inslag av att rättfärdiga "politiska mord". Gestaltningen säger inte bara att det var rätt att han dog, utan att det är rätt att utföra ett överlagt och planerat mord på en människa, bin Ladin gestaltas som en människa. En annan artikel benämner att detta handlande är rättfärdigat; *"[...] when the target is an unscrupulous culprit in a global conflict, when there is no police officer to call and no neutral court to trust."* (Greenman, 2011) Samma artikel, om att döda bin Ladin, uttrycker även *"That's self defense, not bloodthirst"*.

Som nämnt ovan är det utifrån operationen mot Usama bin Ladin som Barack Obama figurerar mest. Vi finner däremot att George W. Bush *"[...] did something important by not letting the country sink into a xenophobia focused on Muslim and Islam itself. [...] Terrorism was the enemy"*. (Crouch, 2011) Även här ser vi att NYDN lägger fram Bush som en viktig kraft i kriget, och lade grunden för operationen som Obama beordrade. Artikeln lägger däremot störst vikt på Obamas förmåga till handling som länge varit underskattad. *"Shortly after coolly and publicly stomping down the gullible 'birthers' nurtured by Fox News, President Obama proved the power of a properly wielded razor"*. (Crouch, 2011)

5.2.3 Politiska förhållanden i Mellanöstern

Som nämnt i tidigare är gestaltningen av politiska förhållanden i mellanöstern begränsad. Vi finner att det som nämns ger uttryck för att revolterna både kan ha positiva effekter på al-Qaidas status i arabiska länderna, men att det också utgör en risk då folket kan misslyckas i att bygga

Linnéuniversitetet

acceptabla regimer *"There is, of course, no guarantee that the Arab uprising will yield regimes that Washington will find uniformly agreeable"* (Bacevich, 2011)

En annan artikel är inne på samma spår och anser att detta är en viktig händelse för den fortsatta bekämpningen av terrorismen. *"Given what is at stake, we cannot afford to relax. Our nation must be vigilant to ensure the effectiveness of U.S. counterterrorism efforts both at home and abroad"* (Kean & Hamilton, 2011). Således ser vi även här, i likhet med den övergripande gestaltningen som lägger stor vikt på USA och på handling, att det är även dessa ideal som skall fortsätta. Inte bara för att få bort terrorismen utan även att stötta eller kanske säkra den arabiska vårens utfall.

6. Jämförelsen av New York Times & New York Daily News

	Def. av problem & orsak	Omdömen & lösningar
The New York Times	<p>Usama & Terrorism: Ideologi, uppkommen ur strukturella problem, visst hot, al-Qaida låg betydelse</p> <p>USA & Obama: Patriotism, lycka, B.O bra ledare, tidigare snedsteg</p> <p>Politik i Mellanöstern: Hoppfullt, USA ska ta ansvar, frihetskampen</p>	<p>Usama & Terrorism: Ond man, anledning ut ur Afgh., överhängande hot men finns hopp.</p> <p>USA & Obama: Ny väg, rättfärdig, håller på värderingar</p> <p>Politik i Mellanöstern: Stötta frihetskämpar, förhandla med Pakistan</p>
New York Daily News	<p>Usama & Terrorism: Ond, överhängande hot,</p> <p>USA & Obama: Exeptionalism, Obama har kvar att bevisa</p> <p>Politik i Mellanöstern: Arabiska våren hot mot al-Qaida men instabilt – stor risk för "dåliga" regimer</p>	<p>Usama & Terrorism: Döda, målen helgar medlen, avrättad, militär makt</p> <p>USA & Obama: Starka, föredöme, beskyddare, rätt att döda "onda"</p> <p>Politik i Mellanöstern: Bevaka Arabiska våren, gnutta hopp.</p>

Modell 6.1: Sammanställning av resultat från resp. analys

I analyserna av respektive tidning har våra fokuspunkter utgjorts av tre teman. Detta för att presentera och sammanställa en greppbar bild av gestaltningarna i de två tidningarna. För att kunna presentera en helhetsbild av skillnaderna och likheterna av gestaltningarna kommer jämförelsekapitlet att förhålla sig mer öppet till innehållet i de båda tidningarna. Att strukturera upp även jämförelsen efter dessa teman skulle i korthet innebära att vi enbart jämför saker som redan behandlats och beskrivits i analyskapitlen. Vad vi har valt oss att förhålla oss till i jämförelsen är snarare gestaltningsteoriens egenskaper, och textens utformning eftersom även denna har en övergripande inverkan på gestaltningen av både definition av problem och orsak samt av moraliska omdömen och möjliga lösningar.

6.1 Språk & utformning

En av de mest påtagliga skillnaderna som vi funnit mellan NYT och NYDN är hur språket används i artiklarna från respektive tidning. Språket i NYT förhåller sig på en mer neutral nivå än det språk som används nästan genomgående i NYDN. Därmed inte sagt att NYT för den sakens skull ger ett mer objektiva intryck i den mening att affektion inte är en lika stor del av tidningens texter. NYT:s artiklar är även de fulla av stilfigurer och pathos-argument för att väcka – och styra – läsarens känslor, men inte heller här i samma utsträckning som i NYDN.

I NYDN finner vi många fler metaforer och liknelser, såväl i gestaltningen av USA som av terrorismen och av Usama bin Ladin. Ur läsarens perspektiv ger dessa uttrycksfulla beskrivningar texten en förhållandevis hög lätlästhet då de bidrar till ett ökat underhållningsvärde.

Användningen av språket hänger också nära ihop med de moraliska omdömen som artiklarna gestaltar. Att koppla positiva respektive negativa känslor till en aktör eller händelse, medför också en direkt värdering av det gestaltade.

Ytterligare en tydlig språklig skillnad mellan NYT och NYDN finner vi i deras disparata rubriksättning. Rubrikerna i NYT är ofta kortfattade och entropiska och påminner en hel del om boktitlar. I många fall krävs det att man även läser artikeln för att förstå deras innebörd. I NYDN är rubrikerna mycket mer utdragna och således mer redundanta – dvs. de uttrycker i större utsträckning vad som står skrivet i respektive artikel. Man kan därmed säga att det i NYDN är mindre diskrepans mellan artiklarnas rubriker och det budskap som sänds ut i texterna.

6.2 Definition av problem & orsak

Terrorismens uppkomst

De två tidningarna lägger olika fokus på uppkomsten av kriget mot terrorism och varför det är en viktig fråga. Det kan tilläggas att bekämpningen av terrorism, alltså det som vi kallar kriget mot terrorism, betraktas på olika vis i de båda tidningarna. Både NYT och NYDN framhåller att terrorism och islamistisk extremism utgör ett hot och att det är viktigt att bekämpa, både för USA:s säkerhet och för resten av världens. Gestaltningarna av bakgrunden till kriget och varför

Linnéuniversitetet

operationen mot bin Ladin var viktig skiljer sig däremot åt i tidningarna. NYDN ser kriget mot terrorism och operationen mot bin Ladin som en direkt reaktion på terrorattacken den 11 september 2011. Något som också framhålls är att det var bin Ladin som förklarade krig först. Motivering läggs således upp som ett ”det var han som slog först”-argument och fortsatte utgöra ett hot mot USA vilket betyder att de behövde försvara sig. NYT gestaltar snarare ett strukturellt problem i Mellanöstern som orsak för uppkomsten av terrorism. NYDN:s gestaltning och problemformulering kring terrorism utgår från hot och attacker, medan NYT snarare definierar det som islamistisk extremism.

NYT ser varför den islamistiska extremismen för vissa kan vara attraktiv som en konsekvens av den politiska situation som råder i många länder i arabvärlden – vilket de erkänner att USA har haft en del i. De lägger däremot inte skulden på USA men artiklarna uttrycker insikt om att deras handlingar kan ha öppnat upp för extremistiska grupper. De som får stor skuld är däremot de diktatorer som inte brytt sig om befolkningen, vilket spridit en utbredd missnöje i den arabiska världen. NYDN går mycket ytligare och ser nästan enbart till bin Ladins handlingar och gestaltar honom som en man som hatar USA på grund av den frihet de står för vilket står i direkt kontrast mot bin Ladins värderingar och uttryckta utopi.

Perspektiv och omvärldsanalys

Ännu en påtaglig skillnad mellan NYT och NYDN berör vilka teman och aktörer som tidningarna lägger vikt på. NYDN nämner till exempel ytterst lite om den arabiska våren och övriga förhållanden i Mellanöstern. Istället väljer NYDN att mestadels att fokusera på USA, uttrycka och rättfärdiga olika moraliska omdömen. Denna skillnad tar sig till stor del uttryck i hur artiklarna i NYT och NYDN väljer att behandla olika frågor. Artiklarna i NYT är ofta framåtblickande och innehållet av ett mer analytiskt förhållningssätt. På grund av detta återfinns mer genomgående definitioner av problem och orsaker, vilka ligger till grund för den framtidsbild och de lösningar som presenteras. NYDN använder sig dock av en mer beskrivande form vilket får konsekvenser för textens innehåll. Genom att välja att inte behandla ett problem, eller snarare ytligt beröra förklaringar till händelser och fenomen, blir även de möjliga lösningarna som presenteras ytliga i NYDN.

Linnéuniversitetet

Ett tydligt tecken på den ytliga omvärldsanalys som ligger till grund för problemdefinitioner och möjliga lösningar är det mycket mer begränsade innehållet av den arabiska våren i NYDN. Den arabiska våren är något som sätter stor prägel på Mellanöstern och de regioner där USA:s krig mot terrorismen till stor del utspelar sig. Således borde detta vara en viktig del att bejaka vid resonemang kring USA:s fortsatta handlingar och närvaro i dessa områden. Detta framkommer väldigt diskret i NYDN. Då innehållet utgörs av mycket intensiva beskrivningar blir konsekvensen snarare att med mycket pathos-argument framhålla moraliska omdömen kring vad som är rätt och gott – i NYDN:s fall: USA.

Obama och administrationen

I båda tidningarna nämns Obama och hans administration relativt lite. De handlingar och värderingar som gestaltas står istället oftast för hela nationen och inte enbart något som genererats av administrationen. Tidningarna är också lika i hur de gestaltar Obama i samband med operationen mot bin Ladin. Här framställs han som en bra man, en modig man som handlat rätt. Där tidningarna går isär är vid de tillfällen Obamas politik nämns utanför denna operation – både gällande kriget mot terrorism men även andra policys. NYT gestaltar nästan inte Obamas inrikespolitik alls, utan fokus ligger på hantering av kriget mot terrorism. Här framställs Obama i positivt ljus då hans nya policys ses som en positiv förändring av den policy som föregående administration hade. Han framställs som en ledare och man som är öppen för förhandling, och som inser vikten av demokratiseringen i Mellanöstern. Detta genom andra medel än med militär makt – vilket går i linje med de lösningar som gestaltas i artiklarna.

NYDN förhåller sig något mer kritisk, de känner att beslutet om operationen var rätt, men att Obama i flera andra avseenden handlat fel. När det kommer till kriget mot terrorism är det snarare George W. Bush som får den mesta av den positiva kritiken då han gestaltas som personen som lagt grunden till det som under Obama lett till Usama bin Ladins död – medan han i NYT får kritik för sina förfaranden.

Linnéuniversitetet

6.3 Moraliska omdömen & möjliga lösningar

Hoppfull framtid

NYDN gestaltar omvärlden och terrorismen som något pågående. al-Qaida har försvagats och med den information som erhöles från operationen mot bin Ladin har USA ett bra grepp om terrornätverket. De talar snarare om terrorism som en företeelse vilken mycket utgörs av enskilda individer och mindre nätverk. Dessa nätverk gestaltas som mer spontana med viss möjlighet att främst utföra ”mindre” attacker – alltså inte av 9/11-proportioner – och att detta leder till att de kan vara mycket svårare att komma åt. De kommer att attackera och de kommer orsaka skada, men genom att fortsätta bekämpa islamistiska extremister kommer USA till slut uppnå säkerhet. Viktigt att komma ihåg är att det är relativt lite framtidsutsikter som presenteras i NYDN. Fokuset ligger på hur det nuvarande läget, där terrorattacker förblir ett överhängande hot.

NYT har en betydligt mer hoppfull syn på framtiden. NYT framhåller visserligen också dessa mindre grupper och enskilda individer som fortfarande utgör ett hot. Denna hotbild överskuggas dock mycket av det hopp som gestaltas kring den arabiska våren. Artiklarna i NYT uttrycker en stor tilltro till de unga i arabiska våren – en ny, modern generation vilka längtar efter frihet och demokrati. Deras strävan mot rättvisa är det som i slutändan kommer att betyda slutet för den islamistiska extremismen. I NYT gestaltas, i och med den arabiska våren, ett ljus i slutet av tunneln – som gestaltas att kunna innebära slutet på kriget mot terrorism.

På grund av att NYDN lägger större fokus på nutiden och det överhängande hotet, framhålls inget ljus utan enbart den nuvarande platsen i tunneln. Må så vara att denna plats är ljusare nu tack vare Usama bin Ladins död, men framtiden framstår mer oviss. I relation till NYT:s gestaltning ger NYDN följaktligen en aningen dystrare bild av framtiden.

Framtiden för kriget mot terrorismen

Att terrorismen inte är över och att det är något som måste fortsätta bekämpas, är båda tidningarna överrens om. I enlighet med skillnaderna i hur de definierar terrorism och dess uppkomst, skiljer sig även de presenterade lösningarna olika åt. NYT, som ser ett strukturellt och politiskt problem som grunden framhåller även att det är där lösningarna ligger. NYDN å andra

Linnéuniversitetet

sidan som ser terrorism som onda handlingar föreslår snarare att det är männen som utför dessa handlingar som måste bort. Där NYT ser att terrorismens idéer kommer förtvina i ett moderniserat och demokratiserat Mellanöstern, vilket präglas av rättigheter och rättvisa – ser NYDN att det viktiga är att splittra de kvarvarande organisationerna – detta för att utan dessa grupper finns det ingen som sprider idéer som människor kan knyta sig till.

NYDN har, som tidigare presenterat, ett mycket begränsat innehåll av förslag och möjliga lösningar. Dock framkommer vissa ståndpunkter vilka kan utgöra förslag till hur kriget mot terrorism bör fortskrida. NYT:s något djupare omvärldsanalys får dem att gestalta att det är strukturer i arabvärlden som måste bekämpas – varför tidningen sätter så stor tilltro till den unga generationen och deras revolter. Här gestaltas den fortsatta bekämpningen av terror som stöd till de i den arabiska världen som strävar efter förändring. NYDN uppnår hellre förändringen genom fortsatt militära aktioner. Vi ser att de värderingar som ligger till grund för fortskridandet av kriget mot terrorism också speglar sig i respektive tidningars gestaltning av operationen mot bin Ladin. Det är inte överraskande att båda tidningarna är överrens om det positiva i att bin Ladin är borta och att döda honom var rätt. Det som skiljer tidningarna åt är deras argument för att berättiga dödandet av Usama. NYT gestaltar händelsen som en krigsåtgärd, med ett litet inslag av hämnd men att världen faktiskt kan vara en säkrare plats utan Usama bin Ladin. NYDN å andra sidan gestaltar dödandet, inte bara som rätt utan också som något nödvändigt. Denna moraliska avvägning kring att målen helgar medlen tar sig också uttryck i de lösningar som presenteras.

NYT, som ofta ställer sig kritisk till USA:s tidigare förfaranden under fanan av kriget mot terrorism och nationell säkerhet, föreslår att dra tillbaka trupperna och låta Mellanöstern få blomma ut i den arabiska vårens sken. NYDN som håller sig mer positiv till kriget mot terrorism och påpekar att det tidigare kriget med Georg W. Bush i spetsen betytt mycket för operationen mot bin Ladin och kriget i helhet. De föreslår att USA skall fortsätta på samma linje, och föreslår bland annat att fortsätta med ”targeted-killings”. NYT bygger sina analyser på att det inte var Bush åtaganden i kriget som ledde till bin Ladins död. De gestaltar också verkligheten på det vis att enda sättet att inte få en ny Usama är nu att kämpa för en demokratisering av Arabvärlden genom att stödja revolutionerna. I de länder folket inte vänt sig mot diktaturerna

Linnéuniversitetet

skall USA också erbjuda stöd och organisation till de rörelser som är inne på liknande spår. Dock framhålls det att förändringen måste komma från de arabiska folket och USA enbart skall tillhandahålla stöd. Samtidigt vill de dra sina styrkor från Afghanistan och Pakistan så fort de kan vara säkra på att landet inte öppnas upp för övergrepp på mänskliga rättigheter och terroristgrupper. NYDN:s lösning är mer slagkraftig, och bygger på den moral som redan behandlats. De föreslår genom att genom liknande operationer som den mot bin Ladin, mörda nyckelpersoner inom terrororganisationer och diktatorer som begår övergrepp på de mänskliga rättigheterna.

USA:s roll i världen

I frågan vilken roll och ansvar USA har för världen är tidningarna ganska överrens. Båda tidningarna framhåller USA som en god och stark makt, som ett land med både viljan och resurserna att hjälpa världen och att det just därför också har ett ansvar. Detta gestaltas dock lite olika i respektive tidning. Även om båda framställer USA som rättfärdiga och goda, innehåller NYT ändå ett mått av självkritik i den mån att artiklarna erkänner att USA tidigare gjort fel, men att de nu är tillbaka på rätt väg. NYDN däremot låter självkritiken lysa med sin frånvaro och gestaltar snarare USA:s skyldighet att hjälpa till att skydda världen mot terrorister och att hålla världen säker. De låter operationen mot Usama bin Ladin ofta stå som exempel på hur deras styrka och uthållighet har gjort världen säkrare. NYT framhåller också bin Ladins död som en viktig seger, men uttrycker inte detta som ett lika tydligt bevis på deras styrka.

Som nämnt tidigare använder sig NYDN av ett mycket starkare språk än NYT vilka håller sig till mer tempererade uttryck. Genom de intensiva uttryck som NYDN använder sig av skapar de en mycket stark patriotisk känsla hos läsaren som kan känna stor stolthet över att vara en del i denna exceptionella nation. Även här ser vi en likhet med NYT som vars artiklar också har mycket patriotiska inslag. Dessa är däremot av typen ”we”, vilket skapar en sammanhållning mellan texterna och läsaren. USA:s roll i världen ligger inte enbart på administrationen utan det är nationen som axlar denna roll, det är tidningarna också överrens om.

7. Diskussion & resultat

I jämförelse och analys har vi insett att var tidning har sin gestaltning. Det skulle kunna förklaras med deras olika inriktningar och läsare. Det är inte otänkbart att språk och utformning skall passa tidningens helhet och därför vi finner genomgående gestaltningar och innehåll i var tidning.

Något vi finner lite överraskande är hur Obamas roll, speciellt i NYDN, åsidosätts. De tankar vi hade om gestaltningen kring Obama var att den skulle belysa honom i ett positivt ljus, just för att det var han och inte hans föregångare Bush som lyckades hitta och oskadliggöra bin Ladin. Istället finner vi att det är till stor del positiv gestaltning av Bush, vilket vi inte hade väntat.

Även de olika gestaltningarna av bin Ladin passar de olika tidningarnas innehåll, men gav upphov till några funderingar. Vi hade förväntat oss en bild av bin Ladin som ren ondska, och som hot – vilket vi också finner. Dock finner vi också en parallell gestaltning av bin Ladin som kunnig, karismatisk och duktig. Denna positiva gestaltning hade vi inte väntat oss. Jämförelsen pekar också på de grundläggande filosofiska skillnader som existerar mellan tidningarna. Att bin Ladin fick stå för mer än bara som ledare och människa i NYT går helt i linje med den något djupare analys av omvärlden som görs. Den i NYDN som utgörs av en man av handling passar också in i sin tidnings övergripande gestaltning.

Något som hade varit intressant är att undersöka vad dessa två olika tidningars gestaltningar och innehåll hade fått för effekter på sin publik. Om dessa skillnader i gestaltningen hade inneburit en värderings- eller kunskapsklyfta. Det har föreslagits att gestaltning av emotionell eller symbolisk karaktär har en större effekt på hur mottagaren bildar sig en uppfattning och moraliska värderingar (Borrelli & Lockerbie, 2008). Detta skulle spekulativt innebära att den mer djupgående analytiska och diskuterande form som tar sig uttryck i NYT:s gestaltning, inte skulle behöva ha lika stor direkt påverkan på mottagarens förmåga att bilda sina egna uppfattningar utan snarare öppna upp och låta läsaren själv komma fram till rätt svar. I motsats till detta skulle då NYDN:s emotionella och beskrivande gestaltning kunna hämma mottagarens förmåga att bilda sig en egen uppfattning och istället influeras mer av de moraliska värderingar som presenteras i artiklarna.

Linnéuniversitetet

Effekterna av identifierade likheter och skillnader i gestaltning utgör område för vidare forskning. Är det skillnad, inte bara av vilken världsuppfattning som bildas, utan även hur den bildas efter olika gestaltningar?

8. Litteraturförteckning

8.1 Referenslista

- Borrelli, S. A., & Lockerbie, B. (2008). Framing Effects on Public Opinion During Prewar and Major Combat Phases of the U.S. Wars with Iraq. *Social Science Quarterly*, 89(2), 502-522
- Bryman, A., & Bell, E. (2005). *Företagsekonomiska forskningsmetoder*. Malmö: Liber Ekonomi.
- Cooper, H., & Stolberg, S. G. (den 31 08 2010). *Obama Declares an End to Combat Mission in Iraq - NYTimes.com*. Hämtat från The New York Times - Breaking News, World News & Multimedia:
http://www.nytimes.com/2010/09/01/world/01military.html?pagewanted=all&_r=0 den 26 05 2013
- Dahlöf, M. (1999). *Språklig betydelse: en introduktion till semantik och pragmatik*. Lund: Studentlitteratur.
- Dimitrov, D. V., & Strömbäck, J. (2005). MISSION ACCOMPLISHED?: Framing of the Iraq War in the Elite Newspapers in Sweden and the United States. *GAZETTE: THE INTERNATIONAL JOURNAL FOR COMMUNICATION STUDIES*, 67(5), 399-417.
- Entman, R. M. (1993). Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm. *Journal of Communication*, 43(4), 50-58.
- Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., & Wängnerud, L. (2012). *Metodpraktikan - Konsten att studera samhälle, individ och marknad* (4:1 uppl.). Vällingby: Nordstedts Juridik AB.
- Gadarian, S. K. (2010). The Politics of Threat: How Terrorism News Shapes Foreign Policy Attitudes. *The Journal of Politics*, 72(2), 469-483.
- Holmberg, P., & Karlsson, A.-M. (2006). *Grammatik med betydelse: en introduktion till funktionell grammatik*. Uppsala: Hallgren & Fallgren Studieförlag AB.

Linnéuniversitetet

Jackson, R. (2007). Constructing Enemies: 'Islamic Terrorism' in Political and Academic Discourse. *Government and Opposition*, 42(3), 394-426.

Lindstedt, I. (2013). *Textens hantverk: Om retorik och skrivande*. Lund: Studentlitteratur AB.

McCombs, M. (2006). *Makten över dagordningen: om medierna politiken och opinionsbildning*. Stockholm: SNS Förlag.

NE.se. (den 13 05 2013). *krig* / *Nationalencyklopedin*. Hämtat från Nationalencyklopedin – Uppslagsverk | Svensk ordbok | Engelskt lexikon: www.ne.se/krig

Rojecki, A. (2008). Rhetorical Alchemy: American Exceptionalism and the War on Terror. *Political Communication*, 25(1), 67-88.

Scherer, M. (den 02 05 2011). *Official: Bin Laden Mission Was Kill Or Capture, Not Just Kill* / *time.com*. Hämtat från Swampland | Political insight from the Beltway and beyond | TIME.com: <http://swampland.time.com/2011/05/02/official-bin-laden-mission-was-kill-or-capture-not-just-kill/> den 26 05 2013

Steuter, E., & Wills, D. (2009). Discourses of Dehumanization: Enemy Construction and Canadian Media Complicity in the Framing of the War on Terror. *Global Media Journal -- Canadian Edition*, 2(2), 7-24.

Strömbäck, J. (2000). *Makt och Medier: En bok om samspelet mellan medborgarna, medierina och de politiska maktavarna*. Stockholm: SNS Förlag.

Strömbäck, J. (2009). *Makt, medier och samhälle: en introduktion till politisk kommunikation*. Stockholm: SNS Förlag.

The Pew Research Center For The People & The Press. (2012). *Trends in News Consumption: 1991-2012 - In Changing News Landscape, Even Television is Vulnerable*. Washington, D.C.: The Pew Research Center For The People & The Press.

UN.org. (den 26 05 2013). *The Universal Declaration of Human Rights*. Hämtat från The Universal Declaration of Human Rights: <http://www.un.org/en/documents/udhr/>

www.onlinenewspapers.com. (den 13 05 2013). *Top 50 United States Newspapers Accessed on OnlineNewspapers Last Month : North America*. Hämtat från Thousands of Online Newspapers on the Web : World Newspaper Directory : Listed on OnlineNewspapers.com: <http://www.onlinenewspapers.com/Top50/Top50-CurrentUS.htm>

8.2 Förteckning av Opinionsartiklar

8.2.1 New York Daily News

Bacevich, A. J. (den 05 05 2011). *Obama, declare victory and leave the Middle East: Osama's death is perfect time to end costly wars - NY Daily News*. Hämtat från Daily News America - Breaking national news, video, and photos: <http://www.nydailynews.com/opinion/obama-declare-victory-leave-middle-east-osama-death-perfect-time-costly-wars-article-1.143791> den 26 05 2013

Crouch, S. (den 09 05 2011). *Obama can use a razor, too: Killing Bin Laden in Pakistan exposes right's myth that he's a softie - NY Daily News*. Hämtat från Daily News America - Breaking national news, video, and photos: <http://www.nydailynews.com/opinion/obama-razor-killing-bin-laden-pakistan-exposes-myth-softie-article-1.143499> den 26 05 2013

Cupp, S. (den 03 05 2011). *Osama Bin Laden's burial at sea: Obama administration made right call to show world our good faith - NY Daily News*. Hämtat från Daily News America - Breaking national news, video, and photos: <http://www.nydailynews.com/opinion/osama-bin-laden-burial-sea-obama-administration-made-call-show-world-good-faith-article-1.140417> den 26 05 2013

Editorial NY Daily News 020511. (den 02 05 2011). *Osama Bin Laden is dead, struck down by the swift and sure hand of America's fighting forces - NY Daily News*. Hämtat från Daily News America - Breaking national news, video, and photos: <http://www.nydailynews.com/opinion/osama-bin-laden-dead-struck-swift-hand-america-fighting-forces-article-1.141710> den 26 05 2013

Editorial NY Daily News 040511. (den 04 05 2011). *There's nothing immoral about cheering a victory in war, and Osama Bin Laden died an enemy combatant - NY Daily News*. Hämtat från Daily News America - Breaking national news, video, and photos:

<http://www.nydailynews.com/opinion/immoral-cheering-victory-war-osama-bin-laden-died-enemy-combatant-article-1.139845> den 26 05 2013

Greenman, J. (den 03 05 2011). *Why we celebrate: Feel no guilt about shouting in the streets after Bin Laden's death - NY Daily News*. Hämtat från Daily News America - Breaking national news, video, and photos: <http://www.nydailynews.com/opinion/celebrate-feel-guilt-shouting-streets-bin-laden-death-article-1.140106> den 26 05 2013

Kean, T., & Hamilton, L. (den 09 05 2011). *Winning post-Bin Laden war: Tom Kean, Lee Hamilton of 9/11 Commission look to future of terror fight - NY Daily News*. Hämtat från Daily News America - Breaking national news, video, and photos:

<http://www.nydailynews.com/opinion/winning-post-bin-laden-war-tom-kean-lee-hamilton-9-11-commission-future-terror-fight-article-1.143366> den 26 05 2013

Krauthammer, C. (den 06 05 2011). *We are still at war: But the Bin Laden kill vindicates Bush's aggressive counterterror policies - NY Daily News*. Hämtat från Daily News America - Breaking national news, video, and photos: <http://www.nydailynews.com/opinion/war-bin-laden-kill-vindicates-bush-aggressive-counterterror-policies-article-1.140748> den 26 05 2013

Levitt, M. (den 03 05 2011). *With Osama Bin Laden gone, Al Qaeda just got a lot weaker - NY Daily News*. Hämtat från Daily News America - Breaking national news, video, and photos: <http://www.nydailynews.com/opinion/osama-bin-laden-al-qaeda-lot-weaker-article-1.140389> den 26 05 2013

Schindler, J. R. (den 08 05 2011). *Who will be the next Osama Bin Laden? Top counterterror expert sizes up the candidates - NY Daily News*. Hämtat från Daily News America - Breaking national news, video, and photos: <http://www.nydailynews.com/opinion/osama-bin-laden-top-counterterror-expert-sizes-candidates-article-1.142989> den 26 05 2013

8.2.2 New York Times

Bremmer, I. (den 05 05 2011). *The Collateral Damage in Pakistan* - *NYTimes.com*. Hämtat från The New York Times - Breaking News, World News & Multimedia:

<http://www.nytimes.com/2011/05/06/opinion/06iht-edbremmer06.html> den 26 05 2013

Bulliet, R. (den 04 05 2011). *The Death of an Icon* - *NYTimes.com*. Hämtat från The New York Times - Breaking News, World News & Multimedia:

<http://www.nytimes.com/2011/05/05/opinion/05iht-edbulliet05.html> den 26 05 2013

Clarke, R. A. (den 02 05 2011). *Bin Laden's Dead. Al Qaeda's Not.* - *NYTimes.com*. Hämtat från The New York Times - Breaking News, World News & Multimedia:

http://www.nytimes.com/2011/05/03/opinion/03clarke.html?_r=0 den 26 05 2013

Cohen, R. (den 02 05 2011). *The Post-Bin Laden World* - *NYTimes.com*. Hämtat från The New York Times - Breaking News, World News & Multimedia:

http://www.nytimes.com/2011/05/03/opinion/03iht-edcohen03.html?_r=0 den 26 05 2013

Dowd, M. (den 07 05 2011). *Killing Evil Doesn't Make Us Evil* - *NYTimes.com*. Hämtat från The New York Times - Breaking News, World News & Multimedia:

<http://www.nytimes.com/2011/05/08/opinion/08dowd.html> den 26 05 2013

Editorial NYTimes 020511. (den 02 05 2011). *The Death of Osama bin Laden* - *NYTimes.com* "The Long-Awaited News". Hämtat från The New York Times - Breaking News, World News & Multimedia: <http://www.nytimes.com/2011/05/03/opinion/03tue1.html> den 26 05 2013

Friedman, T. L. (den 10 05 2011). *Bad Bargains* - *NYTimes.com*. Hämtat från The New York Times - Breaking News, World News & Multimedia:

<http://www.nytimes.com/2011/05/11/opinion/11friedman.html> den 26 05 2013

Friedman, T. L. (den 03 05 2011). *Farewell to Geronimo* - *NYTimes.com*. Hämtat från The New York Times - Breaking News, World News & Multimedia:

<http://www.nytimes.com/2011/05/04/opinion/04friedman.html> den 26 05 2013

Linnéuniversitetet

Kepel, G. (den 07 05 2011). *Bin Laden Was Dead Already* - *NYTimes.com*. Hämtat från The New York Times - Breaking News, World News & Multimedia:
<http://www.nytimes.com/2011/05/08/opinion/08kepel.html> den 26 05 2013

Khalilzad, Z. (den 11 05 2011). *Demanding Answers From Pakistan* - *NYTimes.com*. Hämtat från The New York Times - Breaking News, World News & Multimedia:
<http://www.nytimes.com/2011/05/12/opinion/12khalilzad.html> den 26 05 2013